

GIRA PER EUROPA pàg 3
Recta final per la capitalitat europea del comerç local de Barcelona

'AFECTATS SAGRADA FAMÍLIA' pàg 16
Salvador Barroso: "Al registre de la propietat no hi ha res escrit d'expropiacions ni afectacions"

líniaeixample

Setmanari • 3/4/2024 • Núm. 283 • liniaeixample.cat

cada dimecres

Continuen les queixes pel soroll al carrer Enric Granados

El veïnat alerta que el problema està lluny de resoldre's, però el consistori veu la situació "sensiblement millor" pàg 8

Ànima de barri

La llibreria Free Time de Sant Antoni: resistència analògica en un món digital

pàg 9

DRETA DE L'EIXAMPLE

pàg 10

Un projecte amb les escoles reivindica el Masriera per al barri

ESTACIÓ DEL NORD

pàg 17

Els veïns denuncien que l'entorn està degradat

A FONTS

pàgs 18 i 19

El Tram celebra 20 anys: el transport més ben valorat

Foto: Línia Eixample

Home Homing

BCN

PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

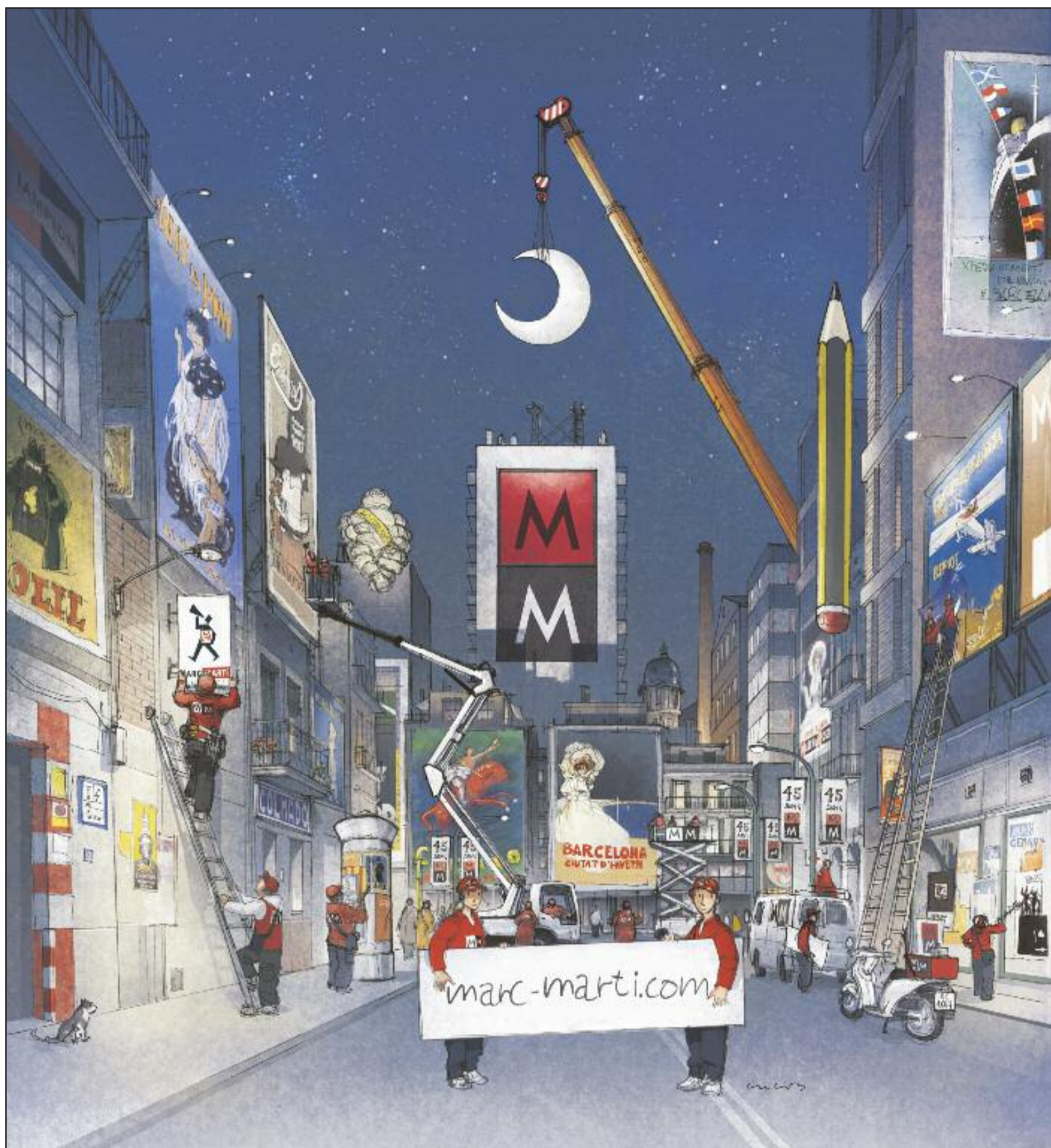
Home Homing

ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Pte. Urset, 3

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

El director del projecte de la Capitalitat Europea, Josep Xurigué, en dos moments de la gira europea de la Fundació Barcelona Comerç. Fotos: Barcelona Comerç

'Sprint' final per la capitalitat

» Barcelona Comerç ha fet una gira europea per explicar el projecte de la Capitalitat Europea del Comerç
 » L'entitat també ha participat en diverses xerrades sobre la situació del comerç de proximitat a Europa

Guillem Francàs
BARCELONA

La Fundació Barcelona Comerç continua el seu camí per aconseguir definitivament la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat per a la ciutat. Es tracta del projecte que l'entitat ha dirigit i impulsat, juntament amb Vitriures d'Europa i amb el suport de les administracions, que col·locaria Barcelona com la primera ciutat capital del comerç local d'Europa amb l'objectiu de protegir arreu del continent aquest model tan característic barceloní i català i també d'altres llocs europeus.

Així doncs, durant el mes de març, Barcelona Comerç va fer una ruta per diversos països d'Europa per continuar explicant el

projecte i, alhora, participar en diverses conferències sobre la situació actual i el futur del comerç de proximitat.

BÈLGICA, PROTAGONISTA

La gira europea va començar el 7 i 8 març a la ciutat de Gant, a Bèlgica, on la delegació de l'entitat comercial formada pel seu president, Pròsper Puig, el director, Alfons Barti, i el director tècnic del projecte de la capitalitat, Josep Xurigué, van presentar la proposta a tècnics dels principals ajuntaments europeus. "La trobada ens va permetre fer relacions amb aquests ajuntaments i conèixer els seus models", explica Xurigué a aquesta publicació.

Gant només va ser la primera ciutat belga que la comissió de Barcelona Comerç va visitar del país. I és que l'11 de març van anar

a Brussel·les per participar en una taula rodona organitzada per l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE) per debatre sobre "la salut del petit comerç a les ciutats europees", segons comenta Xurigué. Durant l'acte es va parlar so-

Barcelona ho té tot de cara per ser la primera capital europea del comerç de proximitat

bre els indicadors econòmics i socials que el petit comerç necessita per mesurar el seu impacte. En aquest sentit, la delegació de Barcelona Comerç va exposar la necessitat d'assegurar "la formació, els oficis i el relleu genera-

cional al sector per reforçar la seva rellevància en el teixit social dels barris i municipis". També es va posar al damunt la taula la importància del comerç minorista en el manteniment de la qualitat del paisatge urbà dels pobles i ciutats per evitar la seva homogeneïtzació i per combatre "l'amenaça de l'evolució dels preus del lloguer".

El 12 de març Xurigué també va participar en la trobada de la Comissió Europea a Brussel·les amb els gairebé 300 representants de tot l'ecosistema europeu, i on la presidenta del Comitè de Peticions del Parlament Europeu, Dolors Montserrat, va posar en valor el projecte de la capitalitat i la seva contribució a la millora de la vida a les ciutats, barris i municipis i també va remarcar la importància d'un projecte com el de la Capitalitat per fer front als reptes rela-

cionats amb la sostenibilitat i la digitalització que té el petit comerç.

El darrer capítol de la gira va ser a Roma el passat 20 i 21 de març a l'Assemblea General d'Independent Retail of Europe, una de les principals entitats comercials independents europees, on es van ratificar diferents compromisos, com ara l'aposta per fomentar la competitivitat de l'ecosistema comercial, un marc regulador d'acord amb la realitat del comerç de proximitat i minorista o garantir una doble transició verda i digital per a un sector que ocupa 30 milions d'autònoms i treballadors i representa l'11,5% del PIB europeu.

Així, amb aquest mes de gira per Europa, Barcelona Comerç fa un últim impuls per a la divulgació del projecte de la Capitalitat Europea, a més de fer xarxa.

Rep l'actualitat i les notícies d'última hora de **líniaeixample**

Estrenem canal de WhatsApp

Segueix-nos!

Tribuna

Bombolla de proximitat

per Arnau Nadeu, director editorial de *Línia*

Aquest no és un article qualsevol. O no ho hauria de ser. El paper que el sustenta l'ha pagat un grup de comunicació que aquest 2024 celebra 25 anys. Es diu aviat. Quan l'editor David Centol va fundar el Grup Comunicació 21, jo només tenia 10 anys. Tinc pocs records d'aleshores. La meua memòria infantil és desmemoriada, que diguem. Una de les coses que sí que m'han quedat gravades, però, és aquella por de finals d'any que els sistemes informàtics poguessin fallar pel canvi de dígit del mil·lenni –de 1999 a 2000– i provocar el caos. Ho recordeu? Finalment, dissabte 1 de gener del 2000 només es van detectar problemes menors, gairebé anècdotes.

Episodi curiós a banda, aleshores tothom tenia clar que l'inici del nou segle el marcarien els avenços imparables de la informàtica i les noves tecnologies. I la resta, com s'acostuma a dir, ja és història. Avui la por ens la porten la intel·ligència artificial i altres reptes que probablement no acabaran en anècdota. De fet, vida i preocupació són fidels companys de viatge. Especialment al nostre gremi, on fa tant temps que convivim amb previsions apocalíptiques i morts anunciades.

Però aquí estem. Tacant de tinta un preciós paper cuixé que fa 25 anys que s'imprimeix. Contra tot pronòstic. A contracorrent. Rebel·lant-se davant de to-

Aquell periodisme que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques

tes les adversitats. Qui coneix el David sap de què parlo. Pujar, baixar, tornar a pujar. I des de baix, un mes d'abril del 2013 em va donar l'oportunitat de sumar-me al carro dels *Línia*. Aquell jove que venia de la Catalunya Central, on el periodisme de proximitat era –i és– gairebé l'únic altaveu mediàtic del territori, provaria de fer, precisament, periodisme de proximitat a la gran metròpoli. És difícil que no t'envaeixi la nostàlgia quan mires enrere. Sobretot quan el camí ha estat bonic. Que no fàcil. Gens. Però bonic. Quantes coses que hem fet... I que ràpid que ha passat tot. "Viure és urgent", que deia l'enyorat Pau Donés.

Hi pensava el passat 30 de novembre assegut al costat del David en una butaca del Palau de la Música, convidats a la Nit de l'Ara, mentre es projectava un videoresum de l'any amb els fets més rellevants del 2023. Quina sensació més estranya... Semblava que fos el resum d'una setmana. Quines ganes d'aturar el temps, de frenar, de viure lent. Quina barreja de vertigen i saturació.

"En aquest univers de milions de senyals que ens atropellen, el periodisme es demandarà en defensa pròpia". De cop, tornava a connectar amb el present. A l'escenari, Esther Vera entrevistava Iñaki Gabilondo, que amb frases com aquesta sacsejava els ànims dels qui l'escoltàvem. "El combat dels mitjans de comunicació és el combat per la independència i la solvència que es converteixi, encara que sigui, en una bombolla de confiança que creï el seu univers", afegia Gabilondo. "Els diaris i els seus lectors construiran un univers de confiança, i en aquest univers cal instal·lar-se. Fent el millor periodisme possible".

Bombolla de confiança. Concepte senzill i alhora complex. Que pot no dir res o dir-ho tot. El cas és que vaig sortir del Palau de la Música repetint-me aquesta idea. Ho vaig trobar brillant. "Ja no construirem territoris tan oberts i tan integrals com abans, holístics. No. Seran bombolles de confiança", insistia Gabilondo. I jo no parava de pensar en el nostre univers *Línia*. En la nostra particular bombolla de proximitat que hem anat fent gran amb els anys. "No hi ha més remei que anar construint petits cossos de confiança, que vagin creixent i que siguin molts" –més Gabilondo. Carrer a carrer, barri a barri, ciutat a ciutat. Des d'aquell periodisme més genuí. El que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques. El que dona importància al que passa a prop, per poc important que sembli. El que sempre hi és, 25 anys després.

Orgullosos de la nostra bombolla de proximitat, dels diaris *Línia* i de l'equip humà que els fa possible, afrontem aquest 2024 amb noves idees, velles conviccions i molta feina per fer. Perquè, com deia Gabilondo aquella nit al Palau de la Música, "el futur el decideix el que fem, el que no fem i el que permetem que es faci". Amén.

Article publicat al número d'hivern 2024 de la revista *Comunicació 21*.

Foto: Freepik

Aquí es piula

Tuits en paper

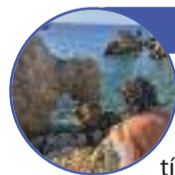
@AngelAguiloP

Aquests dies, com el 90% dels pares amb fills que juguen a futbol, he estat en un torneig de Setmana Santa. Estaria bé que els futbolistes professionals veiessin la influència que tenen en el comportament dels infants. Surten al camp resant, amb looks demencials, arriben al poliesportiu amb necessers sota el braç...

@CarlaVall

Surt a la llum qui va pagar la fiança perquè Dani Alves sortís de la presó. "La revista, coneguda al Brasil, fa grans reportatges de gent important del Brasil, però també a nivell internacional", ha afirmat la periodista, revelant que el mitjà li hauria donat aquest milió d'euros "a canvi d'un reportatge que s'estaria fent ja".

@alexsncimnt

Tanquem el mes de març amb una bona notícia: tongada de pluges a moltes comarques, amb acumulacions totals que superen els 40 o 50 l/m² a les capçaleres dels rius pirinencs! Un final perfecte per a un març plujós (molt plujós a alguns llocs) que ha marcat un bon gol a la sequera.

@perearagones

Les conclusions de l'informe sobre el referèndum d'independència de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern són clares: votar sobre la independència de Catalunya és possible en l'actual marc legislatiu i només és qüestió de voluntat política fer-ho realitat. Com l'amnistia.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Arnau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Ajuntament

El consistori obrirà a l'Esquerra de l'Eixample una nova seu del Servei d'Atenció, Recuperació i Acollida (SARA) per a supervivents de la violència masclista. Està previst que el nou centre, situat al carrer Muntaner, obri el 2026.

pàgina 8

Free Time

La llibreria Free Time de Sant Antoni és un punt de referència per la seva aposta relacionada amb les revistes internacionals. En un context on els quioscos i les llibreries petites no viuen el seu millor moment, aquest comerç dona identitat de barri.

pàgina 9

AV Dreta de l'Eixample

L'entitat impulsa, en el marc de la reivindicació que reclama per als veïns el Taller Masriera, un projecte amb escoles del barri perquè aquest edifici històric "passi a formar part de l'imaginari col·lectiu del veïnat".

pàgina 10

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 **Les lesbianes posen en comú la seva memòria, fins ara silenciada**
- 2 **El Consell d'Europa, al Centre LGTBI**
- 3 **La intimitat LGTBI+, a dues exposicions fotogràfiques**
- 4 **Es commemoren 600 anys de gegants a Barcelona**
- 5 **Debat i projecció d'Alteritats'**

La *viè est ondoyante*, escriu Montaigne, una observació molt encertada contra el fanatisme, la incomprensió i el dogmatisme que, per èpoques, sembla augmentar: "L'home és sens dubte un tema meravellósament inútil, divers i ondulant". Vivim en una societat procliu a la consigna, on la veritat ja no és necessària per convèncer; qui parla bé sembla que té més raó, per això estem plens d'ensarronadors; hi ha molt pocs galliners i moltíssims galls que busquen, més que conversar, fer-nos canviar d'opinió. El llenguatge és la moneda més devaluada, representa un marc relatiu, dubtós i discutible.

Tot i així, prendre decisions és una prerrogativa exclusivament humana. Robert Sapolsky comenta que cada dia estem decidint sobre circumstàncies que no sempre estan a les nostres mans. El neurobiòleg parla de determinisme, d'una llarga cadena on cada moment és el resultat d'una experiència anterior. No hi ha res que succeeixi sense una explicació. Tota mena d'aspectes influeixen en el nostre comportament. Som el resultat d'allò que no podem dirigir, per molt de talent i esforç que es tingui.

Però treballar i investigar en el camp social no és una ingenuïtat, no interfereix en l'anàlisi per col·locar les coses al seu lloc. Caldrà acceptar que algunes persones són tractades molt millor que la mitjana, igual que altres reben una atenció molt pitjor per qüestions sobre les quals no tenen cap domini. Gran part de la humanitat no té la mateixa sort i encara que no

és culpa seva, restar mancats d'habilitats no sembla ser una explicació convincent.

Sabem prou per entendre que les vides de certes poblacions menys afortunades mereixen ser visibles i que el principal determinant d'un baix estatus té a veure amb un context cultural ple d'insuficiències que provoca *handicaps* cognitius, inseguretat emocional, fragilitat educativa i baix capital relacional, com apuntava Bordieu. Patir necessitats divideix la població en dos, amb tots els seus matisos; després hi ha els que fluctuen depenent de canvis a favor o en contra i, finalment, els superbs, rics i poderosos que consideren els seus mèrits resultat del propi esforç i dedicació. Les capes desfavorides no limiten la seva existència a una qüestió exclusiva d'accés a béns materials, no es tracta només de desigualtat sinó de la manera com es mira per comprendre-la.

No és gens fàcil escriure sobre persones que no coneixem, no és fàcil fer relats de supervivència encara que, aparentment, parlem la mateixa llengua. Hi ha massa turistes de la caritat que es compadeixen de les desgràcies dels pobres i se'n van a dormir amb el cor ben ample, explica el director de cinema Mateo Garrone. Les històries han de trobar el seu moment,

l'important és narrar-les des de la humilitat, sense intrusismes. Reconstruir viatges és una manera d'humanitzar el relat, posar-li cara a fets que generalment només es coneixen per xifres. Darrere de cada narració hi ha una família, un desig, un seguit de somnis, i és important fer-ho palès mostrant el que habitualment està amagat.

Però hem de vigilar de no convertir la desgràcia en un espectacle, el dolor no ha de ser argument per a una bonica biografia o un magnífic projecte. Per configurar un discurs convincent és important encertar en allò que creiem que és bo: cultivar actituds de compromís amb els reptes cívic. No ens havíem fet mai tants petons, escrivim les millors poesies alhora que segueixen les morts injustes, discriminacions per gènere, ètnia, racialització, edat, ubicació geogràfica, deslocalització... Som una espècie plena de contrastos.

També anomenada paramnèsia, el *déjà-vu* tracta de la sensació d'haver viscut una situació amb anterioritat sense que això, necessàriament hagi passat. Són errors inofensius en la percepció de la memòria. Distraccions del cervell. L'experiència del *déjà-vu* es dona més sovint entre persones amb millor nivell socioeconòmic i educacional.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#LaMona

@mhistoriacat: La Mona és una de les tradicions més populars i arrelades de Pasqua, però té un significat incert. És una tradició del segle XV que es remunta a l'època romana.

#VisibilitatTrans

@BelOlid: El 31 de març és el dia de la visibilitat trans. La gent còmoda amb el gènere en què ha crescut decidí el preu que hem de pagar per fer-nos visibles.

#Lavapiés

@JkbRivero: La brutal agressió policial gravada per un veí a dos joves africans a Lavapiés ha passat desapercibuda. Si no són futbolistes, el racisme no interessa.

Més feminisme contra l'antifeminisme

per Dolores Sabater

Els dubtes de com es materialitzaria l'antifeminisme de la dreta a la Badalona governada pel PP han quedat del tot esvaïts aquest març del 2024, després que ja en vam tenir un bon tast el novembre del 2023, quan el PP es va negar a aprovar la moció que reclamava una rectificació pels comportaments greument masculistes de l'alcalde. *El masculisme mata, senyor Albiol!* va ser l'article on ho denunciàvem. Hipocresia seria la paraula. Perquè a diferència del mall gruixut i barroer amb què va actuar durant el seu govern 2011-2015, en què el Partido Popular va desmantellar les tímides polítiques d'igualtat impulsades històricament pel PSC, ara actua amb tisora fina, perquè no sigui dit. Amb tisora fina, però afilada, el partit del *feminismo liberal* continua el desmantellament, per una banda, i pretén guardar les aparences, per l'altra. No revertir la realitat lamentable dels serveis d'atenció a les violències contra les dones és una trista mostra d'aquesta actuació calculadament sibil·lina. El 2011 va despatxar impropriadament el personal, va tancar el servei i el va convertir en una caricatura. Ara guarda les aparences, però no hi aposta. Hipocresia pura i dura. D'altra banda, i com a exemple també, no tenir més remei que obrir el SAI, que es gestava des del 2016, li ha anat molt bé per enfortir aquesta aparença. I per cert, un servei molt celebrat. Una altra cosa és amb quina musculatura el fa funcionar.

El passat 8M, per exemple, el PP de Badalona va subscriure sense pudor el manifest de la Diputació, antipatriarcal i transfeminista. Fantàstic. Però el va contrarestar amb els fets i les declaracions pròpies, com va fer en imposar, a l'acte institucional a la plaça de la Vila, el protagonisme del poder municipal masculí, amb un parlament del tinent d'alcalde Daniel Gracia per matisar i fer contrapès als atreviments del manifest. I ho va rematar enviant, aquell mateix dia, un regidor home a la tertúlia de *Badalona Comunicació*, en comptes d'enviar-hi una regidora dona tal com el mateix conductor del programa, el periodista Carles Tornero, havia demanat. Però és que, a més, el regidor Daniel Aguilera, que va usurpar aquest protagonisme, ho va fer amb unes intervencions d'absolut negacionisme del masculisme i del patriarcat. Tota una declaració de principis.

També ha sigut tota una declaració de principis que el cartell eliminés l'expressió "dia de les dones", que tornés a parlar d'igualtat en comptes de reivindicar directament els drets de les dones i que tingués una imatge banal en comptes de reivindicativa. És una forma

de posicionar-se en aquest nou discurs que l'amenaça de perdre els privilegis ha arrencat del masculisme més immobilitista: "Senyoretas, aquest vostre feminisme l'esteu portant massa lluny". L'oxímoron de feminisme liberal que fa servir l'equip de l'alcalde de Badalona es delata per si mateix. En un món on tot està pensat i estructurat sobre la base que l'home ha de ser superior a la dona, on l'home ostenta majoritàriament el poder polític i econòmic i on els seus privilegis se sustenten en bona part en l'explotació de les dones com a classe obedient i com a mà d'obra gratuïta o molt mal pagada, és matemàtic que en un marc liberalista les dones sempre tindrem les de perdre. Al voltant d'aquest 8 de març, els mitjans es van afanyar a difondre una enquesta que alerta que hi ha un estat d'opinió creixent sobre la valoració que el feminisme està reclamant massa. És una manera de fer por, un intent d'aturar la força d'a-

Saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat ha d'enfortir la lluita

quest crit d'empoderament imprescindible per fer una societat millor per a tothom. S'han d'escoltar aquests indicis, és important saber-ho. Però no pas per frenar, sinó tot el contrari. Per constatar que cal continuar, i encara amb més empena, perquè qui viu en el privilegi no es queixa si no el veu en perill. I saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat no pot fer res més que enfortir la lluita i l'empoderament de les dones.

Ben lluny d'empetitir-se davant l'ostentació de poder patriarcal, masculista i liberal que fa l'equip de govern absolut del Partido Popular a Badalona, el feminisme local no para de créixer. I no només es mesura per la gran quantitat de dones que sortim a ocupar els carrers a la manifestació. El mateix dia que a la tertúlia escoltàvem els disbarats del regidor d'Albiol negant evidències com la desigualtat salarial per gènere, fins i tot després de citar-li la denúncia feta per Aitana Bonmatí en representació del futbol femení per les escandaloses diferències de salari entre jugadors homes i jugadores dones a la Champions, aquell mateix dia i uns minuts abans una jove i brillant Adriana Torroella, del grup Fahafahana, representava la veu

de la lluita i de l'esperança per a moltes noies i dones de la nostra ciutat. Als barris, les dones no s'aturen mai, teixint comunitat reivindicativa i aportant la mirada de gènere i l'enfocament feminista a totes les lluites, per fer emergir aquesta sororitat combativa que ha de canviar definitivament la minorització actual del poder de les dones en les decisions que es prenen a la ciutat, sobre totes les coses que afecten la vida i la manera de viure-la. Destaquen grups com Dones de Llefià pel seu activisme constant i divers, enxarxat i transversal. I poso dos exemples a continuació de noves lluites que s'obren amb força a Badalona gràcies a la mirada feminista.

Dilluns 18, de la mà d'Anastasia i Òmnium, vam ser testimonis d'una lluita per la memòria democràtica antifranquista que, amb la perspectiva de gènere, ha aconseguit desenterrar un episodi que la transició havia volgut ocultar: l'existència d'una institució carcerària i tremendament repressiva que va operar fins a l'any 1985 per deixar ben clar que les dones havien de ser obedients i emmotllar-se als estàndards que el règim nacionalcatolista imposava. Amb la participació activa d'ordes religiosos –a Badalona, al convent de les Adoratrices va donar servei durant uns anys aquesta institució, el *Patronato de Protección de la Mujer*– es volia reeducar qualsevol dona que no fos prou obedient.

Divendres 8M, i tal com s'ha fet ressò aquest mateix diari, el Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional va ocupar l'Institut català de les dones per reclamar l'atenció de la Conselleria de Feminismes. Ser cuidadora de per vida de criances complexes i perllongades deixa milers de mares fora del mercat laboral i de les prestacions, i les aboca a uns nivells de patiment i d'esgotament que té conseqüències en la salut. La manca de drets derivada del capacitisme discriminatori envers les persones amb diferents capacitats arrossega també qui se n'ocupa a nivell familiar, un 90% dones. Si les cures són el sector més feminitzat i més precaritzat de l'actual sistema de repartiment de tasques al nostre país, les cures que recauen en les famílies per incomparança de les polítiques públiques són l'avantguarda del maltractament institucional. L'abús de cures és violència. Que a Badalona hi hagi una coordinació local a nivell de Baix Besòs d'aquest Sindicat de Mares (i germanes) és una gran notícia.

Sens dubte, per combatre el feminisme hipòcrita del PP i el seu antifeminisme, cal més i més feminisme. I a Badalona, en això tenim les de guanyar.

Les millors perles

Quarenta anys després que es cometés un assassinat a Oregon, als Estats Units, s'ha resolt el cas i s'ha descobert el responsable dels fets. Ha estat gràcies a un xiclet que va llançar, a través del qual s'ha analitzat el seu ADN.

Mai una compra a la plataforma de roba Shein havia estat tan sorprenent. Una clienta nord-americana, en rebre el paquet, va trobar un flascó de sang i una llauna de mongetes. L'empresa de transports l'hauria manipulat.

Un jove *tiktoker* s'ha fet famós per no rentar-se els cabells. En concret, fa gairebé 600 dies que no fa servir xampú i el seu objectiu és arribar fins als 1.000 dies. Esperem que no es converteixi en una nova tendència.

La Setmana Santa sempre deixa imatges per al record. A Bilbao, es van oblidar de tallar el trànsit i una processó va passar entremig de cotxes i autobusos. Els mateixos nazarens havien d'anar aturant els vehicles.

Alex Recolons/ACN

LA FOTO

DISTRICTE LGTBI

La intimitat LGTBI+, a dues exposicions fotogràfiques

El Centre LGTBI de Barcelona presenta fins al 31 de maig dues exposicions fotogràfiques que posen el focus tant en la realitat com en la ficció de la intimitat de les persones LGTBI+. Les mostres es titulen *Encarnar la ferida* i *Un archivo inexistente*.

Pel que fa a *Encarnar la ferida*, la premissa de l'exposició és "com es transformen els afectes d'un vincle arran d'una mastectomia en una persona de gènere dissident? I quines complexitats impliquen aquestes experiències en persones neurodivergents?".

Mitjançant càmeres analògiques d'un sol ús, la mostra fuig de la romantització de les cures i, des de la tendresa, estableix un diàleg complex amb l'humor, la despersonalització, el dolor i la disfuncionalitat.

Al cap i a la fi, *Encarnar la ferida* és un projecte fotogràfic que centra la mirada en l'afectivitat d'un vincle format per persones no binàries neurodivergents.

Un dels propòsits de l'exposició és allunyar-se de la voluntat d'explicar les vivències com si fossin universals. En comptes d'això,

fa públic allò que es concep com a domèstic o privat, polititza la intimitat i gesta un relat quotidià com a memòria pròpia.

Encarnar la ferida és un projecte a càrrec de *cymbionte colectiv_*, un col·lectiu artístic i curatorial que treballa des de l'experiència situada i l'activació de metodologies *queer*.

Les mostres posen el focus tant en la realitat com en la ficció de la intimitat de les persones LGTBI+

Pel que fa a *Un archivo inexistente*, és un projecte que conté imatges fictícies. Parelles homosexuals i persones *queers* o no-binàries de classe treballadora, situades a principis del segle XX a Amèrica Llatina, posen davant la càmera. Les fotografies han estat creades amb intel·ligència artificial.

Felipe Rivas San Martín, responsable de

la mostra, fa un exercici "retrofuturista" i a través d'algoritmes reimagina i crea un passat *queer* i local.

Tal com explica el crític *queer* cubà-estatunidenc José Esteban Muñoz, una de les conseqüències de la cultura heteronormativa és que l'experiència *queer* del passat no va poder deixar registre. Encara menys per a les persones del sud global i de classe treballadora.

L'exposició de Felipe Rivas San Martín, artista visual xilè, assagista i activista sexe-gènere dissident, compila un conjunt d'imatges estranyament commovedores i afectives. Són versemblants a simple vista, però amb una mirada més atenta desvelen les imperfeccions, profundament *queers*, d'una tecnologia en procés de desenvolupament.

Les dues exposicions fotogràfiques es poden visitar de manera gratuïta al Centre LGTBI de Barcelona, situat al carrer Comte Borrell, número 22, en el seu horari habitual d'obertura. Les mostres formen part del cicle d'activitats *Interferències. Memòries col·lectives* que porta a terme el Centre LGTBI.

FLAIXOS AMB ORGULL

El Consell d'Europa, al Centre LGTBI

Durant els dies 18 i 19 de març, el Centre LGTBI de Barcelona va acollir la reunió del Consell d'Europa sobre la resposta policial als crims d'odi LGTBI-fòbics, davant l'augment de les denúncies.

L'objectiu va ser analitzar i revisar de manera integral el Manual de Formació del Consell d'Europa pel que fa als delictes al voltant de l'LGTBI-fòbia.

La trobada era coorganitzada pel Consell d'Europa, Gaylespol, associació de policies LGTBI d'Espanya, i l'European LGTBI Police Association.

Debat i projecció d'Alteritats

El 26 d'abril a les 17:30 hores, el Centre LGTBI projecta el documental *Alteritats*, que recull les veus d'una diversitat de dones lesbianes residents a Catalunya de diferents generacions.

Després de la projecció del documental, tindrà lloc el col·loqui amb Alba Cros Pellisé, una de les directores d'*Alteritats*, i amb participants del film. L'activitat es fa en col·laboració amb el grup de dones del Casal Lambda.

Afrontar l'embaràs en companyia

L'últim dimarts de cada mes, a les 18 hores, l'Associació de Famílies LGTBI organitza una sessió del grup de suport a l'embaràs o a l'espera d'una criatura per part de famílies del col·lectiu.

La trobada es fa via Zoom i va a càrrec de Lúcia Sánchez i Laura Bassolas. Totes dues són psicòlogues clíniques, mares i membres de l'entitat.

El grup de suport té l'objectiu de compartir i donar resposta a les dificultats que puguin sorgir en aquest procés, especialment dins de les famílies LGTBI+.

Foto: cymbionte colectiv_ / Centre LGTBI

Les lesbianes posen en comú la seva memòria, fins ara silenciada

Foto: Camila González S. / Centre LGTBI

En el marc del Dia de la Visibilitat Lèsbica, el 25 d'abril a les 18 hores tindrà lloc la taula rodona *La història de les lesbianes a Catalunya* al Centre LGTBI de Barcelona.

La invisibilització, el silenci i l'ocultació han marcat la (no) història de les lesbianes a Catalunya i arreu del territori. Escriure i compartir la història, en primera persona i en plural, des de les bases del moviment i amb les seves protagonistes és una tasca imprescindible per reconèixer un passat existent, però invisible, que ha deixat empremtes.

I això és justament el que pretén fer la taula rodona *La història de les lesbianes a Catalunya*: ser un espai on debatre sobre la pròpia memòria i posar el focus en les seves his-

tòries, també com un acte de justícia. La taula rodona estarà formada per Isabel Franc, escriptora, humorista i professora al Màster de Gènere i Comunicació de la UAB; Mercè Otero, professora jubilada i activista feminista; Marta Estella, militant lesbofeminista retirada i lingüista; i Maio Serrasolsas Moreno, cantant transfeminista i activista lesbiana. Totes elles són les protagonistes d'una història silenciada, i per això faran memòria sobre les lluites que les han precedit.

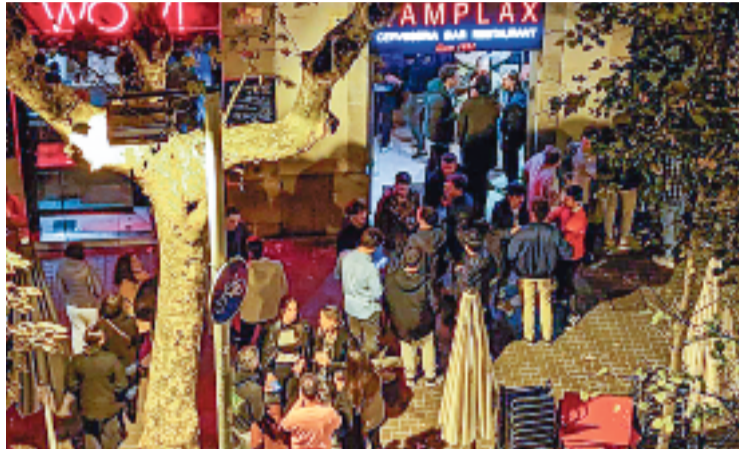
L'entrada a l'acte és gratuïta i lliure fins a completar l'aforament, i se celebrarà al Centre LGTBI de Barcelona, situat al carrer Comte Borrell, número 22. A més, hi haurà interpretació en llengua de signes catalana.

Els veïns d'Enric Granados mantenen les queixes pel soroll

TERRASSES ▶ Torna el bon temps i, amb ell, es multipliquen les molèsties generades per les terrasses del carrer d'Enric Granados. L'activitat de les desenes de locals de restauració del carrer és constant i afecta el dia a dia dels veïns. Aquí són habituals les aglomeracions de gent xerrant fins a la matinada, els crits i el soroll de taules i cadires, entre d'altres. "Tenim dificultats per a poder dormir i descansar com caldria", lamenta el vicepresident de l'associació SOS Enric Granados, Jordi Badia.

Malgrat que en els últims mesos les molèsties s'han reduït lleugerament gràcies a l'avançament de l'hora de tancament de les terrasses, el xivarri i el moviment es multipliquen de matinada. "Els locals deixen les coses al carrer fins al tancament, a les dues. Els veïns ens despertem cada dia amb el soroll d'arrossegar el mobiliari", explica Badia.

Des de l'Ajuntament destaquen "l'esforç" fet per a garantir el compliment de la normativa

Un grup de joves a l'exterior d'un local del carrer. Foto: SOS Enric Granados

municipal. "La situació a Enric Granados és sensiblement millor, però som conscients de les queixes", asseguren fonts municipals. A més, el consistori recorda que els serveis de neteja i la Guàrdia Urbana col·laboren per "intentar evitar que la gent es quedi al carrer i reduir així les molèsties".

Els veïns, però, demanen mesures addicionals al govern municipal. "L'Ajuntament està implicat des del darrer man-

dat, però cal fer més per revertir la situació, reduir la quantitat de terrasses i fer que es compleixin les ordenances", reclamen des de SOS Enric Granados.

Línia Eixample no ha obtingut resposta a la consulta feta al Gremi de Restauració sobre la problemàtica. Cal recordar que l'entitat va anunciar a finals del 2022 que portaria als jutjats la retallada de l'horari, la qual va qualificar "d'inadmissible".

Nou centre per a víctimes de la violència masclista al barri

IGUALTAT ▶ L'Ajuntament obrirà a l'Eixample una nova seu del Servei d'Atenció, Recuperació i Acol·lida per a supervivents de la violència masclista (SARA). El govern municipal ha aprovat la reforma d'un local situat al número 200 del carrer Muntaner, on es construirà l'equipament. El projecte costarà gairebé dos milions d'euros i suposarà la reforma d'un espai de 1.000 metres quadrats. Tindrà una recepció, espais d'atenció a les dones, sales d'entrevistes, sales d'activitats i zones per a treball grupal.

A les sales d'atenció individuals "es treballarà amb molta cura i es buscarà l'aïllament acústic per a garantir la privacitat", asseguren des de l'Ajuntament.

El nou centre començarà a funcionar a principis del 2026, segons les previsions de municipals. Aquest equipament se sumará al SARA del districte de Nou Barris, on s'ofereix un servei municipal d'atenció especialitzada per a dones, infants, adolescents, i altres persones directament afectades per la violència masclista.

Imatge virtual de l'interior del futur centre d'atenció. Foto: Ajuntament

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

El Centre Cívic Cotxeres Borrell acollirà el 12 d'abril l'obra de teatre *Esa Cosa Animal*, d'Animal Company. L'obra posa en escena tres germans que, atrapats a la casa de la seva infància, comparteixen la seva disjuntiva més íntima: si tenir o no tenir fills.

"Som una petita Gàl·lia"

- » La llibreria Free Time és un negoci especialitzat en revistes internacionals de diferents temàtiques
- » És a Sant Antoni des del 2018, després d'haver aixecat la persiana l'any 1992 a tocar de la Rambla

Albert Ribas
SANT ANTONI

En una de les cantonades dels carrers Comte d'Urgell i Floridablanca hi ha un negoci que crida l'atenció perquè té un aparador molt bonic on llueixen una gran quantitat de revistes. Es tracta de la llibreria Free Time, fundada l'any 1992 i que des del 2018 continua construint la seva història des de Sant Antoni.

"Som una petita Gàl·lia. Una mena de reducte, un oasi". Aquestes paraules són del propietari del negoci, l'Iván Baena. Ell tenia 12 anys quan el seu pare va obrir la llibreria al 114 de la Rambla, a tocar de Portaferrissa. I, com els ha passat a molts petits comerços de la ciutat, els va arribar l'hora d'haver de tancar o traslladar-se a causa d'un augment del lloguer.

La Free Time, tal com explica Baena, s'ha convertit en un lloc ga-

irebé únic i singular de la ciutat a causa del declivi que han viscut els quioscos i també les petites llibreries de barri. Una singularitat, però, que es deu sobretot a l'aposta d'aquest negoci per diferenciar-se a través de tenir una gran oferta de revistes de múltiples temàtiques, una gran part de les quals destaquen per cuidar molt el seu disseny. "L'FNAC no té quiosc, el Corte Inglés tampoc... I els que queden venen poques revistes. La nostra marca de la casa són les revistes internacionals, una aposta que ve pel fet que vam néixer a tocar de la Rambla", relata Baena.

Les revistes els suposen entre el 70 i el 80% de les vendes, mentre que la resta són llibres i diaris. Les temàtiques més venudes tenen a veure amb la moda, el disseny i el motor, mentre que la història queda una mica per sota.

"FAST FOOD' DIGITAL"

Baena, que tira endavant el negoci amb la seva dona i un treballador,

La Free Time està situada en una de les cantonades de Comte d'Urgell i Floridablanca. Fotos: Línia Eixample

celebra haver aconseguit especialitzar-se en el consumidor local. "El turista està per altres coses. El que sí que és una part important de la clientela són els estrangers que viuen aquí", explica. Tot i que, evidentment, el primer objectiu és fer diners, el propietari de la Free Time admet que en la seva aposta "hi ha un punt de romanticisme", però tampoc es posa sentimental. "Si venem re-

vistes és perquè la gent en compra, encara que l'oferta es va reduint una mica. Però també en neixen de noves", afegeix.

En aquest punt, fa una reflexió interessant, ja que defensa el perfil del seu negoci com una mena de contrapès al "fast food digital", mentre que "les lectures reposades la gent encara les aprecia en paper". Un factor que es combina amb el component de

col·leccionisme i sofisticació que tenen moltes de les revistes de la Free Time.

Un perfil, el del comprador, que també fa visible el trencament generacional si parlem dels diaris. "Els diaris els compren la gent gran i el cap de setmana s'obre una mica més el ventall. Però per sota de la franja 40-50 anys és difícil trobar-hi algú", conclou Baena.

Garantir l'aigua en temps de sequera

Aigües de Barcelona intensifica la seva aposta per l'aigua regenerada: la millor solució davant els períodes de sequera i els efectes permanents del canvi climàtic

El Dia Mundial de l'Aigua, que se celebra el 22 de març, posa aquest any el focus precisament en la necessitat d'accelerar els canvis per fer front a aquesta situació. Un dia a dia especialment preocupant a Catalunya, on els embassaments tenen unes reserves d'aigua del 27% de la seva capacitat (menys de la meitat que fa un any). El novembre passat, l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) va decretar l'estat d'alerta a l'àrea metropolitana de Barcelona, i a principis d'aquest mes va decretar l'estat d'excepcionalitat, amb mesures més restrictives. Estem vivint la situació més crítica dels últims cinquanta anys.

La regeneració de l'aigua, la millor solució

S'estima que el dèficit hídric actual a la regió metropolitana de Barcelona és de 60 hectòmetres cúbics (hm³) a l'any, i que el 2050 arribarà a 130 hm³. Aigües de Barcelona, referent mundial en matèria d'innovació en el sector de l'aigua, aposta per l'ús d'aigua regenerada. Regenerar l'aigua significa sotmetre l'aigua depurada a un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar per a diferents usos seguint un model circular. La manera més sostenible de preservar els recursos hídrics i els ecosistemes aquàtics i evitar l'impacte

► L'aigua regenerada és la millor solució per fer front a la sequera | Autor: Aigües de Barcelona

dels períodes de sequera i l'escassetat hídrica estructural en la qual ens trobem immersos, donant una nova vida a l'aigua.

Aigües de Barcelona va regenerar el 2022 un total de 50 hm³ d'aigua, l'equivalent al consum d'aigua anual de més d'un milió de persones, i està liderant el Pla director d'aigua regenerada metropolitana, en col·laboració amb l'Administració i els usuaris potencials d'aigua. Aquest Pla representa una peça estratègica clau per al territori, ja que traça en detall tots els seus usos potencials, a present i a futur, i els sistemes de tractament i distribució necessaris perquè esdevinguin una realitat;

Les aliances amb el territori són clau per avançar cap a un model més sostenible

un treball fonamental per garantir la resiliència hídrica.

Així mateix, la companyia ha proposat un projecte, sota el paraigua dels fons europeus Next Generation, per assolir la resiliència hídrica de manera sostenible a la regió metropolitana de Barcelona, tenint en compte les necessitats d'aigua actuals i futures. Aquest projecte estructural permetria incorporar fins a 150 hm³ anuals de nous recursos. D'aquesta ma-

nera es garantiria la disponibilitat d'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Aliances amb el territori

Les aliances amb el territori són clau per avançar en aquest nou model més sostenible. N'és un exemple clar el projecte per distribuir aigua regenerada des de l'estació de regeneració d'aigua (ERA) de Riu Sec, a Sabadell, cap als municipis de Sant Cugat del Vallès i Cerdanyola del Vallès. Una iniciativa d'Aigües de Barcelona i Aigües de Sabadell per en càrrec de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i amb l'impuls de l'ACA en la qual hi col·laboren els ajuntaments de Sabadell, Sant

Cugat i Cerdanyola, així com diversos usuaris clau.

A Molins de Rei, Aigües de Barcelona lidera l'estudi de recuperació del paisatge i la biodiversitat dels aiguamolls d'aquest municipi, que ocupen l'espai d'un antic meandre del riu Llobregat, amb aigua regenerada. L'aigua es portarà des de l'ERA de Sant Feliu de Llobregat, on es tracta l'aigua de Molins de Rei i d'altres municipis propers.

La digitalització també és una eina potent per millorar la resiliència davant els efectes de l'emergència climàtica. En aquest sentit, Aigües de Barcelona ha impulsat el projecte RESSONA, juntament amb l'Administració, per a la transformació digital de totes les etapes del cicle urbà de l'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona.

És necessari, doncs, comptar amb una inversió sòlida i coordinada en infraestructures que millorin la sostenibilitat i resiliència del territori, a fi de garantir el subministrament a les ciutats del futur.

Un present amb menys aigua requereix trobar noves solucions i aplicar tot el coneixement disponible, amb la màxima celeritat i impuls col·lectiu.

Posar el nom del Masriera on toca

» L'Associació de Veïns i Veïnes de la Dreta de l'Eixample organitza un projecte per reivindicar l'espai
» La iniciativa és amb col·laboració d'escoles i vol que l'equipament torni a l'imaginari col·lectiu del barri

Guillem Francàs

DRETA DE L'EIXAMPLE

El Taller Masriera és un emblema del barri que els veïns reivindiquen des de fa temps. És per això que l'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample ha engegat la tercera edició d'un projecte col·laboratiu amb escoles del barri per fer més visible la seva lluita.

Aquesta iniciativa vol que el Masriera "passi a formar part de l'imaginari col·lectiu del veïnat com ho va ser molts anys enrere".

UN PROJECTE DE TRES POTES

Aquesta col·laboració és "la millor manera", afirmen des de l'entitat veïnal, per aconseguir que aquest espai emblemàtic sigui d'ús veïnal. El projecte es basa en tres potes. D'una banda, els alumnes coneixen el Taller Masriera "de primera mà" amb unes visites guiades que organitza el Districte, on

col·laboren voluntàries de l'associació. "Els alumnes surten d'allà coneixent l'edifici, la història associada a l'espai i el barri i, a més, amb el punt reivindicatiu que nosaltres desitgem per a l'edifici", expliquen des de l'entitat veïnal.

La segona pota del projecte és el treball artístic que proposen els veïns per a les escoles. Enguany s'impulsa una iniciativa lligada a la sostenibilitat: els alumnes faran un collage amb materials reciclats que s'exposarà en un mural a la Festa Major, del 24 al 26 de maig, al carrer Girona. "Nosaltres hem aportat retallats de roba, botons i uns lots petits per a cada escola perquè els alumnes tinguin un punt de sortida i pensin 'Ostres, la meua àvia té coses a casa que em poden servir' i fer ells la seva creació artística", comenten les voluntàries.

I l'última pota del projecte és l'exposició final, que es podrà veure a la Festa Major del barri

El veïnat fa anys que lluita perquè el Masriera sigui un espai veïnal. Foto: Línia Eixample

a la carpa de l'Associació de Veïns. "Els nens portaran els seus pares a veure el que han fet, convertint-se en una corretja transmissora del projecte del Masriera", conclouen des de l'entitat.

EL PAPER DE LES ESCOLES

L'altre actor clau d'aquesta iniciativa veïnal són les escoles que hi participen: l'Escola Concepció,

la Sagrat Cor Diputació, l'Escolàpies de Llúria i l'Escola Santa Anna. La professora d'arts visuals i plàstica de la Santa Anna, Carlota Polo, explica que aquesta iniciativa és positiva per als alumnes. "Cada vegada hi ha menys projectes que encoratgen els alumnes a implicar-se amb la ciutat i els seus barris, així que un projecte com aquest, que convi-

da els ciutadans del barri a fer-lo més seu, sempre és bo", explica.

En el cas de la seva escola, hi participaran els alumnes dels cursos de quart de primària i de tercer d'ESO. "Ens permet enfocar la idea de dues maneres diferents, una més centrada en l'espai, i l'altra buscant una reflexió més profunda de com volem que sigui el barri", acaba dient Polo.

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

900 104 971

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA índ.) del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prof. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

El foc que cal evitar

► Dedicuem un suplement especial al risc d'incendis davant la campanya més difícil que es preveu

► Comença la prohibició de fer foc al bosc amb una vegetació més seca que mai

Prohibit fer foc al bosc

» Fins al 15 d'octubre no es pot fer cap activitat que suposi un risc d'incendi als terrenys forestals
 » La sequera ha obligat a reforçar els recursos per a la prevenció quatre mesos abans del previst

RISC D'INCENDIS ▶ Des del 15 de març i fins al 15 d'octubre ja no es pot encendre cap foc en terreny forestal. És una altra de les conseqüències de la sequera que ens afecta, una de les més intenses i extenses del darrer segle. L'escassetat de precipitacions en els últims tres anys ha agreujat el risc d'incendis i ha provocat que el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural hagi de prendre mesures extraordinàries.

La prohibició de fer foc en terreny forestal afecta qualsevol acció que pugui desencadenar un incendi en zones boscoses o altres àrees naturals. La norma estableix que en aquests terrenys, estiguin o no poblats d'espècies arbòries, i en la franja de 500 metres que els envolta no es pot encendre cap foc, sigui quina sigui la finalitat.

Hi queda inclosa, per descomptat, la generació de foc, però també actes que puguin causar deflagracions o espurnes en entorns propicis i que requereixin supervisió i precaució per prevenir afectacions ambientals i protegir la seguretat pública. Amb aquest criteri, queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres i les barbacoes, les cremes de residus vegetals i les activitats pirotècniques, entre d'altres. Qualsevol d'aquestes activitats només es pot portar a terme amb una autorització expressa que s'ha de tramitar a través d'un formulari específic a la

Queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres, les barbacoes i la crema de restes

pàgina web de la Generalitat o bé presencialment a les oficines que el Departament d'Acció Climàtica té a totes les comarques.

SEQUERA EXTREMA

La sequera que ens afecta des de fa tres anys ha portat la vegetació de Catalunya a una situació límit. Els mostrejors que porta a terme la Generalitat des de fa més de vint-i-cinc anys evidencien que el contingut d'humitat té una clara tendència a la baixa, i en alguns casos està assolint valors que no s'havien obtingut mai fins ara. La quantitat d'aigua i la verdor de la vegetació no havien estat mai en un nivell tan baix a gran part del país.

Més enllà de la mortalitat de la vegetació, els experts adverteixen que moltes masses afec-

El Grup de Prevenció del Departament d'Acció Climàtica durant les tasques de vigilància. Foto: Nia Escolà/ACN

tades, tot i que encara no estan mortes, ja no es recuperaran i, a més, afavoreixen noves afectacions a les masses del voltant, que cada any estan més dèbils. Tota aquesta vegetació morta o moribunda es converteix en un perillós combustible que en cas d'incendi crema amb molta més facilitat.

Les pluges de les últimes setmanes han fet disminuir el perill a curt termini i han retardat la probabilitat de tenir perill molt alt generalitzat. Tot i això, en aquest context d'un dèficit hídric tan gran, difícilment un episodi de pluja podria resoldre el problema i, ara mateix, àmplies àrees arbrades de la meitat nord del país, tradicionalment fora del radar dels incendis en aquesta època, es troben amenaçades.

Per zones, la Catalunya central, Girona, el litoral i prelitoral central, la plana de Vic i l'interior de les terres de l'Ebre és on hi ha més dèficit d'aigua en la vegetació. Per espècies, són el pi blanc, l'alzina, l'alzina surera, el pi roig i la pinassa.

REFORÇ DE LA PREVENCIÓ

En previsió d'aquesta situació, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha avançat quatre mesos les mesu-

res previstes, i el mes de febrer ja va reforçar les unitats dels Grups Especials de Prevenció d'Incendis Forestals per poder donar cobertura a tot el territori fent feines de prevenció, de vigilància i de primera intervenció d'incendis forestals.

Aquestes unitats porten a terme tasques clau de manteniment d'infraestructures, com el manteniment de la vegetació del perímetre del dipòsit o del subministrament d'aigua, així

Hi ha milers d'hectàrees de vegetació en una situació molt crítica

com la conservació dels camins de la xarxa bàsica de prevenció d'incendis forestals, que inclou les franges auxiliars de trànsit i el manteniment dels giradors per facilitar les maniobres en cas d'incendi. També tenen cura de les àrees estratègiques de baixa càrrega de combustible.

Els tècnics també desenvolupen tasques de vigilància específica als boscos de ribera per prevenir els incendis de borrisol i duen a terme cremes con-

trolades i prescrites de vegetació per mantenir i millorar amb el foc la coberta vegetal. La majoria d'aquestes cremes són per al manteniment i la millora de pastures a l'alta muntanya i afavoreixen un herbatge tendre i fresc i el pas dels animals. A més, permeten reduir la quantitat de vegetació seca acumulada, cosa que fa que la intensitat dels incendis forestals que hipotèticament poden afectar aquests indrets sigui més baixa.

La presència d'aquests equips sobre el terreny no només té un efecte dissuasiu. També és molt important per atacar els incendis al més aviat possible i evitar que esdevinguin grans i destructius. Les diverses rutes de vigilància estan marcades per la previsió de perill que elabora diàriament el personal tècnic del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals.

MILERS D'HECTÀREES

La directora general de Boscos i Gestió del Medi, Anna Sanitjas, ja va advertir durant l'activació de l'operatiu que, després de tres anys pràcticament sense pluges, els boscos catalans, exceptuant els situats a les Terres de l'Ebre, estan en una situació crítica, amb molts arbres al límit

i grans masses forestals a punt de col·lapsar.

Segons les comprovacions setmanals que fa el Servei de Prevenció, el febrer hi havia milers d'hectàrees de vegetació en situació molt crítica al nord de la demarcació de Girona, al Barcelonès, al Baix Llobregat i a la Catalunya central. "Aquestes àrees són les que estan pitjor, però a la resta del país la situació no és ga-

EL GOVERN GARANTEIX AIGUA ALS BOMBERS

▶ El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, assegura que, tot i el baix nivell actual de les reserves dels embassaments de les conques internes, està "garantit" que els mitjans aeris dels Bombers disposaran de prou aigua per apagar els possibles incendis que hi hagi aquest estiu a Catalunya.

ire millor", va puntualitzar Sanitjas, que alertava alhora sobre una campanya d'incendis "desconeguda i molt complexa" que, en cas de no ploure significativament, podria començar més aviat que mai i ser la més difícil dels últims trenta anys.

La prevenció, la millor eina

- » Gran part de l'activitat de prevenció dels incendis es concentra a les franges perimetrals
- » La col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural

Imatge d'una franja perimetral d'una urbanització. Foto: Eloi Tost/ACN

PREVENCIÓ ▶ Si bé la sequera ens ha posat al límit, hi ha diversos canvis socials que han augmentat progressivament el risc d'incendis als nostres boscos. És per això que la prevenció, tant la dels professionals com la de la ciutadania, és vital per minimitzar aquest risc inherent associat al progrés.

Parlem de l'abandonament d'àmplies zones agrícoles o del canvi d'usos dels boscos, per exemple. També de l'increment de la xarxa d'infraestructures, amb carreteres o línies elèctriques que travessen masses forestals. O de la construcció d'urbanitzacions a prop de masses forestals, especialment durant les dècades dels anys seixanta i setanta. I, per descomptat, de l'increment de l'afluència humana al bosc fruit de les noves modalitats de lleure.

Tot i que el risc d'incendis és generalitzat arreu del país, i això ens obliga a tots a ser especialment prudents, gran part de l'activitat de prevenció d'incendis es concentra als anomenats perímetres de protecció prioritària. Es tracta de zones amb un gran perill d'incendi forestal i que, a causa de la continuïtat de la massa de vegetació, poden convertir-se en grans focs de més de 500 hectàrees.

El Pla de prevenció d'incendis forestals fixa els criteris per ordenar la gestió d'infraestructures en aquests àmbits, reduir-ne la vulnerabilitat i minimitzar l'emergència. Una de les claus d'aquesta tasca de planificació és la delimitació de franges perimetrals de bosc netes.

FRANGES PERIMETRALS

Els Agents Rurals alerten cada any sobre la importància de tenir franges perimetrals entorn de les urbanitzacions i cases aïllades per tal de prevenir l'avanç d'in-

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions són els propietaris

cendis forestals i evitar que es posi en risc la vida de les persones. Aquestes franges permeten reduir la violència del foc i a la vegada faciliten l'actuació dels Bombers a l'hora de l'extinció dels incendis.

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions, tant si està edificada com si no, són els propietaris. En el cas de les franges perimetrals acostu-

men a ser les comunitats de les urbanitzacions o bé els mateixos ajuntaments els que s'han d'encarregar de fer les tasques de neteja de l'arbrat i del sotabosc. Tot i això, en moltes ocasions no es compleix la normativa i són els mateixos Agents Rurals qui han d'inspeccionar aquestes zones i traslladar les irregularitats descobertes als consistoris.

COL·LABORACIÓ CIUTADANA

Tot i els nombrosos recursos professionals que es posen en marxa, la col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural. La promoció d'actituds i d'hàbits responsables i la sensibilització són, doncs, eines clau per reduir el risc d'incendis forestals a Catalunya. Abordem a continuació algunes coses que es poden fer per sumar esforços a la causa.

Per començar, cal mantenir nets els espais: s'han de guardar les restes d'aliments generats i no abandonar ampolles ni objectes de vidre a les zones boscoses. També hem d'evitar circular amb vehicles fora dels camins autoritzats. Tot i que aquestes activitats no siguin perilloses per si mateixes, poden ser l'origen d'un incendi accidental, i per això cal evitar-les.

Òbviament, cal ser especialment curosos amb activitats perilloses que involucren directament el foc. S'han d'apagar bé els llumins i cigarretes i no llençar-los mai per les finestretes del cotxe. En condicions normals parlariem de les exigències a l'hora de fer foc al bosc, però amb la prohibició vigent de qualsevol ac-

Si observeu una columna de foc al bosc, informeu els serveis d'emergència

tivitat perillosa fins al 15 d'octubre se simplifica la qüestió. Senzillament, no es pot fer foc al bosc per cap motiu sense una autorització expressa.

Una altra funció que pot portar a terme qualsevol ciutadà és la de vigilància. En cas que observeu un incendi forestal o una columna de fum dins d'una àrea forestal, és crucial avisar al més aviat possible algun dels serveis d'emergència més propers, com ara els Agents Rurals, els Bombers, els Mossos d'Esquadra o Protecció Civil. Per estalviar temps, podeu trucar directament al telèfon d'emergències, el 112.

AUTOPROTECCIÓ

Per altra banda, què cal fer si us veieu implicats directament en un incendi, mentre venen els serveis d'emergència? Doncs, abans de res, intentar apagar-lo amb aigua, branques o sorra sobre la base de les flames. Si aconsegiu sufocar-lo, recordeu-vos de tancar les brases i netejar la zona.

En cas que us trobeu al bosc, cal que us allunyeu en direcció oposada al fum. Respireu pel nas procurant cobrir-lo amb un drap mullat i fugiu sempre pendent avall o en direcció perpendicular a l'avanç del foc. Sobretot no busqueu refugi en llocs profunds ni intenteu creuar les flames: hi podeu quedar atrapats. Si no hi ha més sortida, creueu per on el front sigui més feble.

Pel que fa als casos més extrems, si el foc us atansa, situeu-vos a la zona ja cremada sempre d'esquena al vent dominant. I si se us encén la roba, rodeu sobre el terra i, si podeu, cobriu-vos amb una manta, perquè el foc s'extingirà per falta d'aire.

Si l'incendi té lloc a casa o molt a prop, cal que tanqueu portes, finestres, persianes i les possibles entrades d'aire. Romaneu a l'interior i no bloquegeu les vies d'accés dels vehicles d'extinció sota cap supòsit.

DONES Periodistes contra el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir per seguir la conversa amb Oriol Junqueras. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Oriol Junqueras: "Barcelona i el país es necessiten imperiosament"

F. J. Rodríguez
BARCELONA

Fuig de respostes ràpides, amb el to característic de tot bon professor que, abans d'entrar al moll de l'os, col·loca els fonaments de la qüestió i es dedica a aixecar, pam a pam, els pilars de l'argumentació. Aquest és l'estil d'Oriol Junqueras, el president d'Esquerra Republicana. Un estil que va impregnar la conversa que, la tarda del 20 de març, va tenir lloc a l'Espai Línia i que va girar sobre les "principals preocupacions de la ciutadania de la metròpoli", tal com va expressar el director editorial de *Línia*, Arnau Nadeu, en l'inici de l'entrevista amb Junqueras.

La conversa va tractar, doncs, temes com la seguretat, el turisme o el problema de l'habitatge. De fet, aquest últim va ser el que va ocupar bona part de l'entrevista, durant la qual Junqueras va plantejar la necessitat d'harmonitzar les realitats metropolitana i de país. Aquelles dues Catalunyaes que, per al líder republicà, han de remar en la mateixa direcció. "Molts dels problemes als quals s'enfronta Barcelona són impossibles de superar sense el país, i això ha estat sempre així", va assenyalar Junqueras. "Barcelona i el país es necessiten imperiosament", va reblar.

Preguntat sobre algunes situacions relacionades amb l'habitatge, com ara anuncis de lloguers d'estudis de 13 metres quadrats i sense cuina per 500 euros al mes o pisos d'una habitació que arriben als 1.200 euros a Barce-

lona –que van generar una riulla barrejada de perplexitat i indignació entre els assistents quan Nadeu les va citar–, el president d'ERC va titllar-les "d'insult a la dignitat de les persones". Sobre tot plegat, Junqueras va avisar que l'habitatge "és un element decisiu en el benestar de les famílies".

EL PROBLEMA DE L'HABITATGE
En aquest sentit, Junqueras va expressar la necessitat d'anar més enllà dels topalls als preus del lloguer que planteja la nova llei espanyola –que ha entrat en funcionament a 140 municipis catalans aquest març– i va proposar "polítiques actives" de renovació de

"Algunes situacions amb l'habitatge són un insult a la dignitat de les persones"

l'envellit parc d'habitatges català. "Això passa a la metròpoli, però també a pobles petits de l'interior", va recordar el líder republicà.

I és que el discurs de Junqueras va estar amarad, com ja s'ha assenyalat, de referències a problemàtiques que afecten de manera similar la Catalunya interior i la metropolitana. En aquesta línia, el polític va recordar que l'habitatge és una qüestió que s'ha d'abordar des de diverses perspectives, fins i tot des del punt de vista del transport públic. "La xarxa de transports no és prou densa i no té qualitat", va assegurar Junqueras, fet que provoca, a parer seu, que els ciutadans s'hagin d'a-

muntegar a la metròpoli. "Tenir una bona xarxa de transport públic incentivaria que la gent visqués a més zones", va defensar.

RODALIES
Seguint el fil de la simbiosi entre el país i la seva capital, el president d'ERC va recordar que, per a les administracions, ha de ser igual d'important un ciutadà que ve en avió des de Los Angeles que el veí que intenta entrar a Barcelona a través de Rodalies i que, sovint, pateix les incidències del servei. Aquesta argumentació va servir a Junqueras per llençar un dard al PSC i a Salvador Illa, líder socialista i candidat a les eleccions del 12 de maig. "Illa actua com un delegat de la Moncloa; que treballi, segur que hi pot fer molt més", va etzibar-li.

Més enllà d'això, Junqueras també va fer una crida a millorar els serveis públics a cada municipi del país, proposta que va aprofitar per incidir de nou en la necessitat que les persones es puguin instal·lar a més llocs i esponjar, d'aquesta manera, el territori. I en tota aquesta digressió no va faltar la falca històrica, ja que el president d'ERC va reivindicar el model que la Generalitat republicana va posar sobre la taula i va relatar com el franquisme va "estroncar-ho tot, posant en risc la qualitat de vida de molta gent" amb la seva "salvatge" desregulació que assegurava que els guanys anessin a parar a mans d'uns pocs particulars afins al règim.

ELS COSTOS DEL TURISME
Precisament va ser durant el franquisme quan Espanya va

començar a despuntar com a destí turístic internacional. Aquell *Spain is different* de Fraga Iribarne encara ressona en l'actualitat, així com els efectes que aquesta indústria té sobre el dia a dia dels barcelonins.

"El turisme és important, però també genera molts costos", va apuntar Junqueras, que va lamentar que hi ha molts carrers de la capital pels quals "no es pot passejar ni veure-hi nens jugant". "La ciutat ha de ser també per a les famílies", va reclamar el líder republicà, que considera necessari avançar cap a un model turístic que generi més ingressos, amb menys turistes que aportin més a la ciutat.

I L'AEROPORT?
El turisme va conduir, de manera natural, a parlar de l'aeroport i de la seva possible ampliació. "Volem un aeroport millor, i això no depèn dels metres de pista que tingui", va reflexionar Junqueras, que, així i tot, va arribar a dir que l'aeròdrom pratenc, a més d'estar molt a prop de la capital, "genera poc soroll", una afirmació que contrasta amb les reiterades queixes dels veïns de Gavà Mar i de Castelldefels per la contaminació acústica dels avions. Amb tot, Junqueras va criticar que tant Aena com el govern espanyol actuen, segons ell, de manera "egoista" i que "no compleixen" els seus compromisos amb Catalunya.

Sigui com sigui, i comparant-ho amb el turisme, Junqueras va dir que Catalunya hauria d'apostar per la reindustrialització, ja que els salaris d'aquest

sector "són estables", a diferència dels del sector serveis.

L'entrevista va acabar amb una part relativa a la seguretat i les dades de multireincidència a la metròpoli. Sobre això, el líder d'ERC va recordar que des dels anys 70 i 80 "s'ha avançat molt" en aquesta matèria i va reivindicar la necessitat de garantir la seguretat pública, en contraposició a una de privada "que només poden pagar els rics".

Per acabar, Junqueras va afirmar que el model penitenciari català "és més exitós que el de molts altres països d'Europa" i que la seguretat d'un estat no depèn del nombre de presons que tingui. Ho va dir després de recordar, amb un somriure, que ell és un "veritable expert en presons", en referència al seu encarcerament. Una rúbrica final a una entrevista i un estil cent per cent Junqueras.

L'ORIGEN DEL MOT GENTRIFICACIÓ

► Oriol Junqueras va voler tancar la conversa amb una classe d'història per explicar l'origen del mot 'gentrificació', que prové de l'anglès *gentry*, que fa referència a la noblesa anglesa que va anar comprant terrenys de pagesos per a la indústria de la llana i els va acabar expulsant a les ciutats.

► Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

L'escalinata de la discòrdia

» El projecte per ampliar la Sagrada Família té el conflicte obert de l'escalinata de la Façana de la Glòria
 » Els veïns de l'edifici afectat del carrer Mallorca diuen que no es pot expropiar i el temple defensa que sí

Guillem Francàs
SAGRADA FAMÍLIA

La Junta Constructora de la Sagrada Família va anunciar el 20 de març “el desig” d'acabar la construcció vertical del temple en 10 anys, segons va explicar el seu president delegat, Esteve Camps.

Això inclou la Façana de la Glòria, amb quatre torres, i l'escalinata de la façana, l'obra que genera més polèmica per l'expropiació d'un edifici del carrer Mallorca que s'ha de fer per acabar el projecte de Gaudí. Així, el conflicte entre veïns, Junta i Ajuntament ha tornat a treure el cap després de l'anunci del temple.

ELS VEÏNS NO MARXARAN

Un dels arguments contraris a la posició d'aquests veïns és que tothom qui va anar a viure a la zona als anys 70 ja sabia que en al-

gun moment els expropiarien l'edifici. Per la seva banda, el portaveu de l'Associació d'Afectats Sagrada Família i advocat de professió, Salvador Barroso, afirma que això “és mentida”. “Al registre de la propietat no hi ha res escrit d'expropiació ni d'afectacions, i si no està escrit en aquest registre, vol dir que no existeix”, afirma Barroso. En aquest sentit, el portaveu veïnal afegeix que “la Sagrada Família és una entitat privada i pot dir el que vulgui, que només té poder diví, no terrenal”. Les expropiacions, afegeix aquest veí, “són matèria de l'administració i encara no ha dit res”.

Un altre punt que comenta el portaveu de la plataforma és el període d'anys que estimen des de la Sagrada Família per acabar aquesta part del temple, i que considera poc precís. “Ara han dit deu anys, però quants anys fa que diuen 3, 4, 5, 15 o 20? És igual”, diu Barroso, que afegeix que estan oberts a reunir-se amb les

El passat 20 de març la Junta de la Sagrada Família presentava noves dates per a les obres del temple. Foto: ACN

dues parts, però que la Junta del temple “no s'ha volgut reunir mai amb els veïns”.

Per la seva banda, l'Ajuntament explica que des de l'inici d'aquest mandat s'ha reunit dues vegades amb la Junta Constructora de la Sagrada Família per “fer seguiment dels com-

promisos i les contribucions del Patronat per millorar la mobilitat de l'entorn del temple i abordar la fase final de les obres”. En aquest sentit, el consistori afegeix que “no hi ha cap proposta tancada ni acordada pel que fa a la solució urbanística concreta per a la Façana de la Glòria”.

Amb tot, l'Ajuntament acaba dient que es vol reunir amb la Junta i els veïns per seguir tractant la situació. “L'objectiu és definir el final de les obres del temple, posar fi a la situació de temporalitat i garantir el dret a l'habitatge”, conclouen les mateixes fonts municipals.

**NECESSITEM ALIMENTS
 BÀSICS PER CONTRIBUIR
 A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
 163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS
líniaeixample

bancdelsaliments.org

SCAN ME

Fort Pienc

líniaeixample.cat

3 d'abril del 2024

Compres | La roba de segona mà torna al barri

L'Estació del Nord ha acollit la tercera edició d'*El Gran Flea*. El passat 31 de març el vestíbul de l'edifici es va omplir d'amants de la roba de segona mà gràcies a les 150 paradetes, la barra de begudes i la música dels discjòqueis.

La "degradació" de l'Estació del Nord posa en alerta els veïns

INSEGURETAT ▶ La sensació d'inseguretat creix a l'Estació del Nord, segons denuncia l'Associació de Veïns del Fort Pienc. L'entitat alerta de la "degradació" que pateix l'estació d'autobusos i el seu entorn des de fa temps. Les estirades de bosses, la delinqüència, la contaminació i la falta de control policial van en augment a la zona, segons els seus residents.

"Quan estàvem en màxima alerta terrorista hi havia sempre Mossos d'Esquadra a les instal·lacions que dissuadien els delinqüents. Ara no hi ha vigilància i reiteradament patim robatoris de bosses, maletes i tota mena de delictes", explica el vicepresident de l'Associació de Veïns, Jordi Casanovas.

Des de l'Ajuntament, en canvi, consideren que la situació a l'estació es manté estable i que no ha empitjorat. "No hem percebut cap agreujament darreament. Els cossos policials treballen de manera coordinada patrullant la zona i tenint en

Usuaris amb maletes a l'interior de l'Estació del Nord. Foto: J. Franganillo

compte les demandes dels veïns i les necessitats detectades", asseguren fonts municipals a *Línia Eixample*.

La rèplica de Casanovas, però, és clara: "La resposta de l'Ajuntament a les nostres queixes és pràcticament inexistent i no creiem que la situació pugui millorar en els pròxims mesos".

UN LLISTAT DE PETICIONS

Al·lerta per l'increment dels robatoris que fan els veïns s'hi sumen altres queixes. L'Associació

de Veïns parla també de "poca presència" de la Guàrdia Urbana, malgrat que l'estació té una comissaria del cos. La "manca d'efectius", afegeixen des de l'entitat, comporta que no se sancionin les conductes incíviques.

D'altra banda, els veïns també reclamen que es freni l'arribada de noves línies d'autobús. "Estem saturats i la contaminació no para de créixer. Està afectant especialment els nens de l'escola de davant l'estació", lamenta Casanovas.

L'Auditori repassa la seva història en una exposició

CULTURA ▶ L'Auditori està d'aniversari. Enguany fa 25 anys de la seva inauguració i, com a part dels actes de celebració, ha inaugurat una mostra retrospectiva que analitza la història de la sala de concerts.

Des del passat 22 de març i fins al 9 de juny, els exteriors de l'Auditori s'han omplert d'imatges en una exposició que recorda el passat d'aquest espai. S'hi fa un repàs de la transformació urbana del Fort Pienc i el Poblenou, de l'activitat artística musical de la ciutat, de la crea-

ció de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya i de les persones que han donat vida a aquest equipament.

"L'Auditori suposava una aposta contundent de la ciutat per a fer de l'eix Poble Nou-Glòries un pol d'innovació i dinamització cultural a Barcelona que va culminar en el naixement d'una autèntica ciutat per a la música", expliquen des de la sala de concerts.

L'exposició inclou també una intervenció arquitectònica efímera a la façana de l'edifici.

L'entorn de l'actual Auditori en una imatge del segle XX. Foto: Auditori

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat   grup comunicació21   el diari metropolità

La història de Barcelona està íntimament lligada al tramvia. Més enllà que aquest mètode de transport posés fi a la vida del català contemporani més il·lustre de tots els temps, Antoni Gaudí, el batec dels darrers dos segles de la ciutat sempre ha estat impregnat del tramvia.

El primer vehicle d'aquesta mena a la capital catalana va començar a funcionar el 27 de juny del 1872 i anava des de la Rambla fins a l'actual plaça Lesseps. Amb tot, aquell transport era estirat per quatre cavalls, i no va ser fins al 1899 que va arribar la tracció elèctrica amb el tramvia que resseguia l'antiga muralla de Ciutat Vella.

Amb el tombant de segle es va anar creant una potent xarxa que comunicava el centre amb els barris i els pobles de la plana de la ciutat. L'expansió del tramvia va coincidir, doncs, amb la conformació de la Barcelona que més o menys coneixem avui dia. Als anys 20, el tramvia va arribar a la seva màxima longitud: 220 kilòmetres. Seria a partir de la crisi mundial del 1929 que la xarxa viuria una època fosca que es perllongaria fins al 1949, just després d'una guerra civil i dels estralls d'una guerra mundial.

D'ençà d'aleshores, el tramvia va viure una lenta recuperació. No obstant això, aquells anys es recordaran per la vaga de tramvies del 1951, que va començar quan el preu del bitllet va augmentar un 40%. Els ciutadans, de forma espontània, es van negar a fer servir aquest transport, i les manifestacions van aconseguir revocar la pujada de preus. Aquesta mena de boicot, que es va reproduir el 1957, posa de manifest el clima de repressió que es vivia a Barcelona durant els anys de plom del franquisme.

Pocs anys després, els tramvies també es van veure afectats per l'època del *desarrollisme*. Amb la irrupció dels automòbils a partir dels 60, la xarxa va anar desapareixent en detriment del cotxe privat i dels autobusos. Als 70, amb la restauració de la democràcia, es van començar a desmantellar línies, fins a desaparèixer pràcticament totes als anys 90. No va ser fins pels volts dels Jocs Olímpics que la idea de tornar a fer córrer el tramvia per Barcelona va planar de nou.

EL SALT METROPOLITÀ

Què és primer, l'ou o la gallina? L'expansió de Barcelona a finals del segle XIX i principis del XX, que va suposar l'annexió de pobles com Gràcia o Sants a la ciutat, va coincidir amb la posada en marxa de la xarxa de tramvies. Què va ser primer, el tramvia o la construcció de la capital catalana tal com la coneixem? Més enllà de la pregunta, no és forassenyat dir que, sense un sistema de comunicació eficient, l'annexió dels pobles del pla de Barcelona no hauria estat possible.

El Trambaix es va inaugurar l'abril del 2004, mentre que el Trambesòs ho va fer el mes de maig del mateix any. Foto: Tram

20 anys del transport més ben valorat

El 2004, després de tres dècades sense pràcticament tramvies a la ciutat, Barcelona i la seva metròpoli van decidir posar en marxa el Trambaix i el Trambesòs. Quan es compleixen dues dècades de la seva inauguració, el tramvia s'ha convertit en el transport públic més ben valorat al territori.

D'una forma silenciosa, en aquest inici del segle XXI estem vivint un procés similar. L'arribada del Trambaix i del Trambesòs coincideix amb una altra expansió, en aquest cas la del projecte metropolità o de la Gran Barcelona.

El 3 d'abril del 2004, tres dècades després que els tramvies pràcticament haguessin desaparegut de la ciutat, Barcelona tornava a tenir raïls i vehicles que es movien a cop d'electricitat. El projecte, però, feia temps que

cuejava. Va ser el 1987 quan la idea de recuperar el tramvia va tornar a ressonar a Barcelona, en el si de l'Entitat Metropolitana del Transport, un organisme que es troba en l'origen de la creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. A partir d'aleshores, els passos per fer efectiu el retorn del tramvia que, en un primer moment, només contemplava les línies del Trambaix, és a dir, les que van al Baix Llobregat, van ser lents. Finalment, l'any 2000 es va

adjudicar l'obra a l'empresa Alstom i el 2001 es va aprovar ampliar el projecte al Barcelonès Nord, amb el Trambesòs.

L'abril del 2004, doncs, entrava en funcionament el Trambaix, i el maig del mateix any ho feia el Trambesòs. Es compleixen, per tant, dues dècades d'ençà que la ciutat va apostar de nou pel tramvia. Actualment, aquest transport enllaça, per una banda, els municipis de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Esplugues,

Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern i Sant Feliu de Llobregat i, per l'altra banda, Barcelona, Sant Adrià de Besòs i Badalona. En total són sis línies, gairebé 30 kilòmetres de raïls i 56 parades.

Més enllà de l'efemèride, què ha suposat per als municipis i la ciutadania de la metròpoli la irrupció d'aquest transport?

UN TRANSPORT EXITÓS

Pocs debats generen tant consens. De fet, es pot dir que no hi ha

Una unió polèmica

● Per allà on passa el tramvia genera satisfacció. Així ho indiquen les dades de l'Institut Metròpoli, que revelen que aquest mitjà és el més ben valorat dels transports públics. Malgrat això, el tramvia de Barcelona també ha generat un fort debat al voltant de la seva unió per l'avinguda Diagonal entre els seus dos ramals, el situat al Baix Llobregat i el del Barcelonès Nord, entre la plaça Francesc Macià i les Glòries.

Un any després que els dos Trams entressin en funcionament, el 2005, el conseller de Política Territorial i Ob-

creien que generaria problemes de circulació al districte barceloní de l'Eixample. El 2008, però, l'alcalde d'aquell moment, el socialista Jordi He-reu, va convocar un referèndum no vinculant sobre el projecte, a proposta d'ERC. Aquell referèndum va ser el principi de la fi de l'hegemonia del PSC a Barcelona. L'opció A, defensada pels socialistes i ICV, contemplava unir els dos Trams fent de la Diagonal un bulevard on els cotxes circularien pel centre de l'avinguda; l'opció B era pràcticament igual, però els cotxes circularien pels laterals; i l'opció C era

El 2008 es va fer un referèndum no vinculant perquè la ciutadania expressés la seva opinió sobre la unió del tramvia: només va votar l'11% del cens

res Públiques de la Generalitat d'aleshores, Joaquim Nadal, va anunciar que s'estava estudiant fer efectiva la unió. La idea va ser aplaudida per molts veïns, per l'Ajuntament de Sant Adrià, per l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) i per la mateixa empresa que opera el servei de tramvia, Trammet. Aquesta darre-ra assenyalava que unint les dues línies es podria doblar el nombre de viatges, mentre que la PTP afirmava que el consistori s'estalviaria 9 milions d'euros anuals.

No obstant això, en aquella època l'Ajuntament de Barcelona i alguns partits de dretes del consistori no estaven d'acord amb la unió perquè

"cap de les dues anteriors". Amb una participació de l'11% del cens, el 80% dels votants es van decantar per l'opció C, que era la que defensava Convergència i Unió (CiU).

El projecte es desenterraria l'any 2015 amb l'entrada d'Ada Colau a l'alcaldia i posteriorment amb l'aprovació de la unió el 2019 al ple de l'Ajuntament. El 2022 es va iniciar la primera fase de construcció entre les Glòries i Verdguer, i actualment l'alcalde Jaume Collboni, que ha declinat posar data a la finalització de les obres, assegura que aquest juliol el projecte executiu de la unió entre Francesc Macià i Verdguer –el pas abans de les obres– estarà enllestit.

debat. Segons dades de l'Institut Metròpoli, el tramvia, amb un 7,8 sobre 10 de nota, és el mitjà de transport públic més ben valorat a l'àrea metropolitana de Barcelona. Tanmateix, si observem els indrets que tenen estacions de tramvia, la nota encara és millor. A la primera corona metropolitana, sense comptar la capital catalana, la valoració és de 8. En canvi, als llocs que no estan afectats per aquest mitjà de transport es valora amb molta menys nota el tramvia. A tota l'àrea metropolitana, sense comptar-hi la primera corona, la nota és de 7,2, i a Barcelona, on només algunes zones tenen tramvia, de 7,7. Dit d'una altra manera: els municipis on hi ha tramvia descobreixen que és una bona solució per a la mobilitat.

Amb aquestes dades no costa d'entendre el moment dolç que viu el tramvia pel que fa a les xifres de viatges. El 2023, per exemple, va batre tots els seus rècords amb 31 milions de viatges, gairebé 22 al Trambaix i més de 9 al Trambesòs. Això suposa 1,2 milions més que el 2019.

Des dels moviments socials a favor del transport públic celebren totes aquestes xifres. "Per allà on passa el tramvia la població està molt contenta", diu

l'integrande de l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) Carlos Ortí. Des d'aquesta organització valoren aquests 20 anys de tramvia d'una forma "molt positiva", perquè han suposat "recuperar espai públic, treure'l del que ocupen els cotxes i millorar la qualitat ambiental i el soroll de la ciutat". Segons Ortí, "a Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai per posar-lo al servei públic". En aquest sentit, considera que aquest mitjà de transport, "en comparació amb el metro, té un preu més baix d'obra, i el que costa fer un quilòmetre de línies soterrades és el que val fer-ne 10 de tramvia". A més, diu Ortí, "no implica desplaçaments verticals, i per això està tan ben valorat".

En aquest sentit, des de la PTP critiquen durament els partits que hi estan en contra i tot el debat que la unió del Trambaix i el Trambesòs ha generat. "El tramvia no agrada a la dreta perquè, per a ells, treu espai al cotxe, que és un espai de llibertat", diu Ortí. Alhora, l'integrande de la PTP lamenta que el PSC estigui tan instal·lat en la idea de millorar el transport a

Pilar Díaz: "El Tram ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme"

"A Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai públic", diuen des de la PTP

cop de metro. "Ho fa per aconseguir tothom: la ciutadania i el lobby del motor", sentència.

PARLEN LES ALCALDESSES

Com ha impactat el tramvia en els municipis metropolitans? Des del diari *Línia* ens hem posat en contacte amb dues alcaldesses socialistes que hi tenen molt a dir: Filo Cañete, de Sant Adrià de Besòs, i Pilar Díaz, d'Esplugues.

Ambdues valoren "molt positivament" l'arribada del tramvia als seus municipis. "La nostra és una ciutat molt ben comunicada, i el Tram ha reforçat encara més la seva connexió, concretament amb Badalona i Barcelona", diu Cañete. "L'arribada del Tram va suposar un abans i un després en la concepció de la mobilitat sostenible, la vertebració de la ciutat i la interconnexió, no només d'Esplugues, sinó d'una part molt important del Baix Llobregat amb Barcelona", explica Díaz.

Per a l'alcaldesa d'Esplugues, a més, el tramvia significa una aposta que va més enllà de la mobilitat. Des de l'arribada d'aquest mitjà de transport, assenyalava Díaz, la ciutat té "un aire més net" i s'ha reduït "el trànsit rodat de vehicles, configurant una ciutat

molt més amable i tranquil·la per viure-hi". Alhora, considera que el Tram "ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme".

Malgrat tot això, totes dues creuen que el Tram pot continuar creixent. Mentre que Díaz considera que hi ha "marge de millora pel que fa a horaris, freqüència de pas i interconnexions amb altres mitjans de transport", Cañete afirma que "es pot augmentar el nombre de combois per aconseguir un servei més àgil i ràpid que sigui una alternativa al metro, a l'autobús i al tren". En aquest sentit, afirmen que és "molt necessària la unió" del Trambaix i el Trambesòs perquè millorarà la mobilitat metropolitana, "reduirà la contaminació i farà més competitiva tota la zona". Alhora, conclou Cañete, és una de les pedres fonamentals per vertebrar la regió metropolitana "facilitant el desplaçament de la ciutadania en el territori de la Gran Barcelona".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Cultura de Barri

Memòria | EcoMuseu Urbà Gitano

Al carrer de la Cera del Raval hi ha l'EcoMuseu Urbà Gitano de Barcelona, que es pot visitar de dilluns a divendres. L'espai impulsa la recopilació de la memòria oral i visual del poble gitano.

'Fora de Reserves': escoles fetes museu

PROGRAMA ▶ Les escoles poden ser una mena de branca dels museus? Aquesta pregunta es respon de forma afirmativa gràcies a l'existència del programa *Fora de Reserves*, una iniciativa que impulsen l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB), el Consorci d'Educació de Barcelona i el MACBA. Aquest projecte aposta perquè els centres educatius públics acullin de forma temporal obres del fons d'art contemporani de la ciutat creades per artistes en actiu a Barcelona.

Així doncs, el *Fora de Reserves* inclou la instal·lació i l'exposició de les obres a instituts i escoles, reconeix els centres educatius com a espais expositius i també com una extensió de la mateixa institució-museu. L'objectiu és posar la creació contemporània i el patrimoni artístic de la ciutat a l'abast de tothom i provocar un diàleg entre els centres educatius, els museus i els artistes.

Aquest curs, el programa, que va arrencar el passat mes d'octubre, viu la seva segona edició i hi participen quatre centres educatius, tant d'educació primària com de secundària. L'Institut Anna Gironella de Mundet (Horta-Guinardó) i l'Escola Ramon Casas (Sants-Montjuïc) participen per segon any consecutiu en aquest programa acollint les obres *High Five Zara composition01.ai (the Poignant)*, de Rubén Grilo, i *Arquetips esquelètics*, de Mònica Planes, respectivament. I s'hi han incorporat l'Escola Josep Maria de Sagarra (Gràcia) i l'Institut Escola Tres Fonts de les Corts (les Corts), on Jaume Pitarch i Isabel Banal han instal·lat les seves obres *Sabó d'Alep* i *Al cistell*.

La temàtica d'aquesta edició, tal com expliquen els seus impulsors, gira al voltant de "la idea de cos i la manera com aquest està imbricat en una cultura capitalista i neocapitalista ferotge".

Es commemoren 600 anys de gegants a Barcelona

CULTURA POPULAR ▶ Aquest 2024 es commemoren els 600 anys de la primera referència escrita d'un gegant a la ciutat i al món, que va aparèixer al Llibre de les Solemnitats de Barcelona, que inclou una explicació sobre la presència municipal a la processó del Corpus del 1424.

Per tal de celebrar aquesta efemèride històrica s'han programat un seguit d'activitats, que inclouen una exposició itinerant que repassa la història gegantera de la ciutat a través de fotografies actuals i històriques, acompanyades d'un text que resumeix els moments àlgids d'aquests sis segles. També permet

Una exposició fotogràfica itinerant repassa la història gegantera de la ciutat i els seus moments àlgids

repassar les dates més destacades a partir d'un fris cronològic que compara les fites de la ciutat amb les fites gegantes. Fins al 12 d'abril es pot visitar a l'Espai Mercè Sala (estació de metro Diagonal) i fins al 30 d'abril a l'Ateneu el Poble, al barri de la Sagrada Família. És una molt bona oportunitat per conèixer de prop la història d'un dels grans trossos de la cultura popular barcelonina.

En paral·lel, el 28 d'abril es farà el primer gran acte de la celebració dels 600 anys amb la Trobada Nacional de Gegants, que reunirà un total de 230 colles gegantes a l'Arc de Triomf. Els gegants barcelonins encapçalaran la commemoració, ja que el Corpus d'enguany també suposa els 600 anys del Gegant de la Ciutat de Barcelona.

Titelles per a adults a l'Ateneu Popular 9 Barris

Foto: Ateneu Popular 9 Barris

FESTIVAL ▶ L'Ateneu Popular 9 Barris acollirà els dies 25, 26 i 27 d'abril la desena edició del Ròmbic, el Festival de Teatre de Titelles per a Adults de Barcelona.

Es tracta d'una mostra d'un gènere que en l'escena cultural barcelonina i catalana no és gaire conegut, però que aspira a continuar creixent. Impulsat per l'Associació Titellaire de Roquetes i l'Ateneu Popular 9 Barris, el festival aposta per promoure, a través d'aquest gènere artístic destinat a les persones adultes, la sàtira, l'humor, la crítica i l'erotisme, entre altres.

Les companyies protagonistes de l'edició d'enguany seran La Court des Miracles, Urmah, Zero en Conducta i Pelele. El públic podrà gaudir de quatre espectacles: *Cecs*, *Los funestos esposales de Don Cristóbal*, *La Phazz* i *De bestiae e humani*.

La desena edició del Ròmbic significarà un pas més en la consolidació d'una trobada artística pensada, creada i escenificada, tal com afirmen des de la seva organització, "des del mateix centre de la perifèria barcelonina" i amb una mirada cultural d'arrelament i de transformació social.

Foto: Ajuntament

La Mostra fotogràfica del Clot-Camp de l'Arpa, FotoClot, arriba a la seva 23a edició

FOTOGRAFIA ▶ El Centre Cultural La Farinera del Clot tornarà a acollir, a partir del 3 de maig, una nova edició de la Mostra fotogràfica del Clot-Camp de l'Arpa, FotoClot. La cita fotogràfica celebrarà enguany la seva 23a edició i s'allargarà fins al pròxim 1 de juny.

En aquesta ocasió, la mostra fotogràfica, que està organitzada pel Grup fotogràfic Sant Martí, tindrà com a temàtica el mateix edifici de La Farinera del Clot, ja que enguany celebra el 25è aniversari. Això farà que les fotos del concurs hagin de ser sobre espais, punts de vista i racons inèdits de l'edifici. Una modalitat que arriba després que el 2023 les apostes temàtiques fossin la fotografia de

carrer, d'una banda, i la temàtica lliure, de l'altra.

QUATRE DIES DE FESTA

En paral·lel, La Farinera del Clot celebrarà el seu 25è aniversari el mes de maig amb una programació especial que tindrà lloc entre els dies 8 i 11. L'equipament, de gestió ciutadana, es va inaugurar el 1999 i al capdavant hi té la Federació d'Entitats del Clot-Camp de l'Arpa (FECCA).

D'altra banda, aquest mes d'abril La Farinera organitza el dia 27 d'abril el setè Concurs internacional de literatura ràpida de la plaça de les Glòries. Consisteix a escriure un relat en 90 minuts a partir de tres paraules clau.

Foto: La Farinera

El conjunt eixamplenc visitarà el pròxim dissabte 6 d'abril el CN Caldes, en partit corresponent a la 24a jornada de la Segona Divisió. El CFS Eixample hi arribarà després de la derrota per 1-2 contra l'Osasuna Futsal del passat 23 de març.

La puresa del futbol modest

» El derbi barceloní UE Sant Andreu-CE Europa és l'exponent de la resistència i l'èxit de l'esport proper
 » "El nostre gran tresor és l'afició i cada cop hi ha més joves", diu Gerard Álvarez, portaveu de la UESA

Toni Delgado
BARCELONA

Amb els cascos a les orelles i la resta de sentits pendents d'un matx de l'Esport Club Granollers és quan Emma Montané se sent plena. "Per a mi narrar els nostres partits a Ràdio Granollers és un privilegi i un plaer, i m'omple molt més que anar a estadis de Primera Divisió", confessa, orgullosa, la cap de premsa del conjunt granollerí, fundat el 1913.

Montané descriu la passió i la puresa del futbol modest, el futbol de sempre, proper i familiar i, alhora, l'amor per una entitat esportiva: "Costa concretar amb paraules com t'estimes un club i un escut, i com pateixes i gaudeixes per i amb ell. Tinc fotos meves al camp del carrer Girona amb tres anys. El pare em va transmetre aquesta passió i l'avi ho va fer amb ell. El somni del futbol base és arribar al primer equip".

La massa social de l'Esport Club Granollers està formada pels socis i sòcies de tota la vida, com els Montané i, sobretot, per les famílies i qui forma part del futbol base. En els partits del sènior masculí es reuneixen entre 300 i 350 espectadors, i en els del femení, que ha nascut aquest any, entre 100 i 120. El club té 102 socis.

ELS HORARIS DE LA FEINA

És fàcil identificar-se amb els jugadors i jugadores de l'Esport Club Granollers: s'entrenen després de complir els horaris de la feina, juguen els caps de setma-

na i no viuen en una bombolla paral·lela. "Són molt propers amb la premsa i l'afició. El gran regal del futbol modest és poder abraçar els protagonistes, que vagin a celebrar amb tu un gol a la grada i fer-t'hi fotos després del partit. Això a Primera Divisió és impossible", celebra la periodista esportiva, que des que és cap de premsa viu encara amb més intensitat l'amor pel seu club.

El CE Europa-UE Sant Andreu és el clàssic entre barris per excel·lència, i continua fent història, ara a la Segona RFEF, la quarta categoria estatal. El partit de la primera volta, disputat el passat 17 de setembre, és, amb 3.840 espectadors, el segon amb més públic des de la inauguració del Nou Sardenya, el 4 de maig de 1995. El matx amb més aficionats (4.032) també és d'aquest curs (primera eliminatòria de la Copa del Rey contra l'Elche CF).

El derbi barceloní de la segona volta, jugat el passat 28 de gener, és l'últim ple en la història del Narcís Sala, amb 6.531 espectadors (només hi havia 32 localitats lliures). Quan no s'havien posat seients a totes les graderies, s'hi havien reunit més de 15.000 persones en el partit definitiu per pujar a Segona Divisió, que es va endur el Barça Atlètic de Luis Enrique (curs 2009-2010) o també el dia que la UE Sant Andreu va pujar a Segona B contra el Mazarrón CF (temporada 2004-2005). La xifra encara va ser superior molts cops abans perquè l'aforament inicial de l'estadi, inaugurat el 1970, era de 18.000 espectadors.

El futbol modest és la resistència, l'univers de la naturali-

Alexis Garcia (UE Sant Andreu) celebra un gol. Foto: Judit Andreu/UESA

tat i la proximitat. "Els clubs d'elit s'han professionalitzat, han prioritzat convertir-se en grans marques internacionals i la majoria ja no són propietat dels aficionats. L'afició hauria de ser sempre el pal de paller dels clubs i que cada un dels membres d'un equip entengués la idiosincràsia de l'entitat. Estem orgullosos d'haver mantingut l'essència de l'esport i de competir al màxim nivell amb els equips masculins i femenins", intervé Ramon Armengol, directiu de l'àrea social del CE Europa. D'adolescent, Armengol anava al camp de tant en tant, però va ser d'adult quan es va enamorar del club perquè era una entitat amb la qual s'identificava i que representava la seva manera de veure les coses.

Entre els nous socis del club gracienc hi ha persones "desencantades" amb el futbol modern, altres a qui mai els havia cridat

l'atenció el futbol, altres que volen multiplicar o recuperar les seves arrels... Els socis de tota la vida transmeten l'estima pel CE Europa i els seus valors, que van lligats als del barri, que "històricament ha estat i és republicà, catalanista i majoritàriament d'esquerres". El club es va declarar el setembre de 2021 com a entitat "antifeixista, antimasclista i antiracista, i que lluita contra l'homofòbia i l'assetjament escolar".

Els historiadors asseguren que el CE Europa no havia tingut mai tants socis, uns 1.950, des de la inauguració del Nou Sardenya. A principis de la temporada passada n'eren 732 i, fa sis cursos, 392. Més enllà del derbi contra la UE Sant Andreu, la xifra més habitual d'espectadors del primer equip masculí és de 1.500. En certs matxs gairebé en són 2.000, i el femení, que competeix a la Primera RFEF (Segona Divisió), sol reunir més de 500 persones i, en cer-

tes ocasions, supera les 1.000. Xifres millors que les d'uns quants equips de la Liga F (Primera Divisió). Armengol té clar que la tendència ascendent de públic va començar la temporada 2013-2014, amb l'aparició d'Eskapulats, la grada popular del club, que "va fer que gent jove del barri tornés a anar al Nou Sardenya".

L'AMBIENT

Gerard Álvarez, portaveu de la UE Sant Andreu, adverteix que qui va un dia al Narcís Sala, hi torna. "L'ambient que s'hi respira és espectacular, i els últims cursos hi ha molta canalla animant l'equip amb la samarreta de la UESA. El nostre gran tresor és l'afició i cada cop hi ha més joves a les grades. També ens ha beneficiat l'acord amb la marca Meyba. El club està fent una feina excel·lent", exposa.

La xifra mitjana d'assistència als partits del sènior masculí és de més de 3.300 persones. "Ara estem centrats en el futbol formatiu femení, amb equips en diferents categories, i aquesta temporada no tenim primer equip", matisa Álvarez, per a qui el citat partit d'ascens a Segona B contra el Mazarrón CF va suposar un "abans i un després", i ja no ha deixat mai de seguir el club. Se'n va fer soci, més endavant va formar part de la ràdio de l'entitat, i, des del passat juny, és directiu i portaveu de la UESA.

El curs 2009-2010 la UE Sant Andreu tenia uns 1.700 socis i l'octubre de 2020 havia baixat a 670. El 2022 ja n'eren 1.134 i el passat Nadal, en els primers mesos a Segona RFEF, n'eren 3.110, i ara la xifra s'apropa als 3.500.

Classificacions

2a Catalana de futbol			
Equip	PTS	GF	GC
1. CF Singuerlín	54	51	18
2. Racing Vallbona	45	42	28
3. CD Masnou	40	40	34
4. UD Cirera	39	33	32
5. CF Ametlla Vallès	38	42	35
6. CE Canyelles	35	35	30
7. CE Premià	35	39	36
8. CF Martorelles	35	40	30
9. CF Les Franqueses	34	50	44
10. PB Anguera	32	36	37
11. CE Cabrials	32	43	40
12. CD Malgrat	31	36	46
13. PB Barcino	31	34	38
18. C. Atlético Iberia	19	33	52

2a de futsal			
Equip	PTS	GF	GC
1. CFS Gran Canaria	50	74	26
2. CEFS Rubí	48	77	40
3. AE P. Esplugues	47	83	47
4. CFS Castellón	40	58	54
5. AECS l'Hospitalet	38	59	49
6. InterSala Z.	35	60	38
7. CN Caldes	32	59	49
8. Osasuna Futsal	32	33	29
9. FS Ripollet	29	48	55
10. UDC Txantrea	28	37	47
11. FSF C. Augusta	24	45	58
12. AD Sala Zaragoza	20	45	67
13. FS CET 10	19	28	46
15. CFS Eixample	1	23	95

Lliga EBA			
Equip	PG	PF	PC
1. Barça	21	1942	1681
2. CBM Marató	17	1902	1823
3. CB Castelldefels	16	1889	1775
4. CDB Zaragoza	15	1793	1641
5. CB Navàs	14	1812	1683
6. CB Es Castell	14	1777	1606
7. CB Vic	13	1809	1691
8. Alfindén CB	12	1690	1864
9. CB Roser	9	1648	1732
10. B. Ciutat d'Inca	9	1685	1814
11. CB Granollers	8	1697	1825
12. UE Montgat	7	1667	1812
13. CB Cornellà	7	1705	1874
14. CB Alpicat	6	1618	1813

Super Copa femenina			
Equip	PG	PF	PC
1. Draft Gramenet	19	1226	967
2. CEJ l'Hospitalet	18	1339	1046
3. Manresa CBF	16	1146	989
4. SESE	14	1265	1122
5. CB Roser	14	1181	1060
6. CBF Cerdanyola	11	1147	1179
7. BF Sant Adrià	10	1124	1159
8. TGN Bàsquet	9	1090	1160
9. CB Igualada	9	1185	1179
10. AB Premià	8	1087	1130
11. CB Granollers	7	1081	1221
12. CB Granollers	6	1051	1178
13. CB Samà Vilanova	6	1042	1189
14. CB Prat	1	978	1363

No t'ho perdís

Foto: Fundació Tàpies

Cadascú, un univers

L'artista japonesa Chiharu Shiota, coneguda internacionalment per la creació de les seves instal·lacions, ha inaugurat una nova exposició a la Fundació Antoni Tàpies. Tota està feta de fils vermells en forma de teranyina gegant, la qual representa la connexió entre els ciutadans i també els vasos sanguinis. Entre altres, aquests fils atrapen objectes quotidians com unes claus, cadires, unes sabates i fins i tot un cor. Totes elles són figures simbòliques que, a la vegada, fan referència a l'obra del mateix Tàpies, coincidint amb el centenari del seu naixement.

Famosos

Jason Derulo (Florida, 1989) ha omplert el Sant Jordi Club en la seva única parada a Catalunya al llarg de la gira internacional que està fent actualment, *Nu King World Tour*. Hi actuava el 2 d'abril, davant d'unes 3.000 persones que van ballar al ritme d'algunes de les seves cançons més populars, com ara *Whatcha Say*, *In My Head*, *Trumpets* o *Talk Dirty*. El cantant, compositor i ballarí nord-americà és una de les figures de la música pop i hip-hop més reconegudes a nivell mundial i destaca per haver publicat set àlbums i centenars de cançons, algunes amb artistes com Farruko, David Guetta o Meghan Trainor, entre altres. Derulo també ha fet fins a sis gires arreu del món, en les quals ha fet arribar la seva música a tots els continents, ha rebut diversos premis i reconeixements per la seva trajectòria musical i ha aparegut en diverses pel·lícules.

La fitxa

QUI ÉS?

J A S O N D E R U L O

ÉS FAMÓS PER...

Ser un cantant reconegut mundialment
És una de les figures més destacades del pop i del hip-hop

QUÈ HA FET?

Ha omplert el Sant Jordi Club
Hi actuava el 2 d'abril davant de milers de persones

A LES XARXES...

Els fans recorden els millors 'hits' de l'artista
Al concert van sonar els seus grans èxits mundials

Llibres

A la foguera!
Carla Vall

L'advocada Carla Vall, lletrada de personatges públics com Jenni Hermoso o Paula Bonet en casos relacionats amb violències masclistes, presenta aquest llibre que revisa els judicis fets a les bruixes de tots els temps. Parla de casos reals i, alhora, reflexiona sobre els mecanismes que porten les noves caceres de dones en l'actualitat.

Teatre

Derecho a pataleta
Berta Prieto i Lola Rosales

Aquesta obra està protagonitzada per les *Espies de Veritat*, de la famosa sèrie de dibuixos animats emesa al desaparegut canal K3. A través del fracàs de les tres espies en una missió, l'espectacle tracta el cansament acumulat d'una generació obligada a ser la solució a tots els problemes del món. Es pot veure fins al 14 de maig a la Sala Beckett.

Música

A contrallum
Roger Padrós

És el segon disc de l'artista català, que va saltar a la fama per participar a *La Voz*. Té onze cançons d'estil pop que neixen d'un treball d'introspecció personal i musical del cantautor. Les emocions són les protagonistes de l'àlbum, que conté lletres que parlen sobre el dol, la felicitat, l'amistat, la confiança, l'autoestima, els records o el pas del temps.

Pelis i sèries

Godzilla i Kong: el nou imperi
Adam Wingard

El film narra la batalla de Kong i Godzilla contra una amenaça desconeguda que vol acabar amb el planeta. Les seves mateixes històries personals i orígens seran la clau per vèncer l'enemic a l'èpica Illa Calavera, escenari de les darreres pel·lícules de King Kong. Rebecca Hall, Brian Tyree Henry i Dan Stevens en són els protagonistes principals.

ESTILS DE VIDA

Dormir bé per poder viure millor

Foto: Freepik

i HIGIENE DEL SON

Donem molt poca importància al fet de dormir. Sembla que ens faci nosa, fins i tot, perquè voldríem treballar una mica més, acabar de veure la nostra sèrie preferida o continuar tafanejant a les xarxes. Però el fet de dormir és imprescindible per a una bona qualitat de vida i és evident que no ho fem del tot bé, perquè la Societat Espanyola de Neurologia adverteix que el 48% dels espanyols i el 25% dels infants no descansen prou.

Els factors que afecten el son i sobre els quals hem d'incidir són la duració, o sigui, la quantitat d'hores que dormim; l'eficiència, o el temps que triguem a adormir-nos; el moment que triem per fer-ho; la regularitat i els horaris; el grau d'alerta que mantenim; i, finalment, la qualitat del son en si mateixa, és a dir, si realment ens serveix per recuperar-nos físicament i mental.

És important detectar els casos greus d'insomni o apnea, que s'haurien de tractar adequadament. La resta de desajustos es poden corregir amb una bona higiene. La recepta, en general, seria descansar set hores com a mínim, relaxar-se abans de dormir per facilitar el procés, seguir uns horaris regulars i reduir al mínim el grau d'alerta per poder descansar plàcidament.

Les claus.....

SON

La Societat Espanyola de Neurologia adverteix que un 48% dels espanyols dormen malament

FACTORS

La manca d'hores de son, els horaris irregulars i el grau d'alerta són factors que ens afecten

INSOMNI

Si patiu habitualment insomni o apnea, n'heu de parlar específicament amb un especialista

HIGIENE

Perquè el son sigui reparador cal dormir les hores suficients i, sobretot, seguir un horari

Foto: Freepik

La truita de patates amb ceba, el formatget fresc de cabra i el iogurt natural cremós, entre els millors productes de l'any d'Ametller Origen

Què tenen en comú el gaspatxo, el brou d'escudella, la crema de carbassa, la truita de patates i ceba o el iogurt cremós natural d'Ametller Origen? Més de 14.000 persones els heu escollit com els nostres *Millors productes de l'any*. Completen el llistat les irresistibles cireres i carxofes, la salsa de calçots, el formatget de cabra, les nous i la botifarra crua de poble!

Durant els mesos de gener i febrer us hem preguntat quins són els vostres imprescindibles. Aquells productes que sempre us acompanyen. Aquells que quan marxeu de viatge o no teniu una botiga Ametller Origen a prop us falten en el dia a dia... I aquest ha estat el resultat!

El que tenen en comú tots els productes favorits elaborats és que els cuinem al nostre obrador d'Olèrdola, on cada dia gairebé 200 persones s'hi dediquen en cos i ànima perquè tu els puguis gaudir a casa teva! I ho fem com tu ho faries a casa: amb ingredients 100%

naturals i sense conservants ni colorants per aconseguir productes de la màxima qualitat i amb el màxim de nutrients.

Pel que fa a la millor verdura i fruita, els guanyadors han estat les carxofes —que les cultivem als nostres camps propis, concretament a Camarles, a les Terres de l'Ebre i a Sant Boi de Llobregat— i les cireres —cultivades als nostres camps del Penedès, on el contrast tèrmic fa que aconseguim unes cireres espectaculars. Un cop collides, te les portem del camp a la botiga en menys de 24h perquè puguis gaudir d'unes carxofes i cireres ben fresques i amb el màxim sabor.

A més, també treballem de la mà de proveïdors locals perquè aquells productes que no elaborem directament nosaltres, com les nous, siguin de la millor qualitat i amb el millor sabor.

Ja els has tastat tots? Descobreix a <https://corp.ametllerorigen.com/millors-productes-de-lany> què els fa únics!

**LET'S
GO!**

APUNTA'T A L'ABRIL AMB

**MATRÍCULA
gratis***

*Consulta condicions a recepció. Promoció vàlida fins el 30/04/2024

Bruc, 122 Barcelona · T 93 208 22 00 · info.bruc@accura.es
www.clubsaccura.es